

POD HORAMI

Zpravodaj obce Poniklá

březen - duben 2018

ročník XLVII, číslo 189

www.ponikla.cz

Slovo redakce

Vážení sousedé,

úvodník tohoto čísla našeho obecního zpravodaje bych si dovolil věnovat žačce deváté třídy naší základní školy Kateřině Holubcové z Jestřabí, která zazářila v krajském kole olympiády v češtině a postoupila do kola národního. Tento bezpříkladný úspěch na obtížném kolbišti naší krásné i zákeřné mateřštiny si zaslouhuje dlouhé ovace.

Mohu-li být osobní, tak sám (coby účastník maximálně okresního kola olympiády v českém jazyce) volám po vzoru sportovních komentátorských bardů s pýchou a dojetím: Přepište dějiny! Kdo neskáče, není češtinář!

Výše zmíněný úspěch dokumentujeme na straně 20 slohovou prací slečny Holubcové. A aby toho nebylo málo, také fotografie na titulní straně je z její dílny, neb se stala vítězkou dalšího kola ponikelské školní soutěže o nejlepší fotografii jara.

Tomáš Hájek

Obec Poniklá přijme:

protokoláře do smuteční síně

očekává se pečlivost při přípravě prostor (úklid smuteční síně a okolí), diskrétní chování během obřadu (urovnání věnců, zatažení rakve) a možnost přizpůsobit se termínům smutečních obřadů

jedná se o zhruba 15 obřadů ročně, práce je honorována, podrobnosti sdělí T. Hájek osobně na OÚ, nebo na telefonním čísle 603 569 389

Pod horami

číslo: 187, ročník 46

registrační číslo:

MK ČR E 17675

vydala:

Obec Poniklá

provisorní redaktor:

Tomáš Hájek

jazyková spolupráce:

Hana Hájková

tisk:

Gentiana Jilemnice

náklad:

430 výtisků

uzávěrka dalšího čísla:

30. 6. 2018

Příspěvky odevzdávejte na OÚ Poniklá nebo zasílejte na: Hajek@ponikla.cz
Za všechny příspěvky děkujeme.

Příspěvky mohou být redakcí upravovány a kráceny

Inzerce:

- inzerce místní kultura:

zdarma

- inzerce místní podnikatelé:

A5 = 200 Kč, ½ A5 = 100 Kč

- inzerce přespolní podnikatelé:

A5 = 400 Kč, ½ A5 = 200 Kč

- inzerce místní komunální politika:

zdarma (omezení max. 4 stránky ve dvou číslech před volbami)

- inzerce politika jiná:

nelze

- inzerce řádková:

50 Kč místní, 100 Kč ostatní

Foto na úvodní straně:

Vítězný snímek školní soutěže „Příroda se probouzí“ – více na str. 18 a 19

Foto: Kateřina Holubcová, 9. třída

Zprávy z obce

Jednání obecní rady za období březen – duben 2018

Vážení ponikelská sousedé,

zajímá-li Vás, o čem jednala obecní rada za uplynulé dva měsíce, začtete se do následujících několika málo odstavců.

Rada obce byla seznámena s průběhem současných stavebních akcí na silnici I/14. V dubnu byly obnoveny práce na narovnání Dlabolova kolene, dokončení této investiční akce je avizováno na konec května 2018. Zároveň se rozbíhají první etapy rekonstrukce I/14 v úseku Poniklá – Jablonec nad Jizerou, kdy ŘSD v rámci opravy povrchů provede také odvodnění komunikace pod plánovanými chodníky, které připravuje obec, a silnici ukončí obrubníkem. Stále ve fázi projektování jsou chodníky podél I/14, kdy bylo zapotřebí dílčími změnami přizpůsobit některé úseky, aby provedení vyhovovalo technickým podmínkám Státního fondu dopravní infrastruktury.

V dubnu byla zahájena realizace projektu „Rekonstrukce školního hřiště Poniklá“ spolufinancovaného z Programu podpory obnovy a rozvoje venkova spravovaného Ministerstvem pro místní rozvoj. Zhotovitelem je společnost Linhart s. r. o. z Brandýsa nad Labem, cena včetně DPH činí 1 940 787 Kč, termín pro dokončení je smlouvou o dílo stanoven na 30.6.2018. Celková poskytnutá dotace činí 1 356 703 Kč.

Rada obce schválila realizaci propojení plynového kotle v kulturním domě Kantýna pro případ záložního topení bytových domů, dodavatel COMA, náklady

na provedení činí 32 966 Kč vč. DPH.

Rada obce vzala na vědomí podání žádosti do programu vodohospodářských akcí pro rok 2018, oblast podpory ochrana vod a rozvoj vodohospodářské infrastruktury na akci přepojení stávající lokální ČOV Přívlačka na obecní ČOV. Kanalizační tlakový řad je navržen v délce 381 m. Náklady projektu bez DPH celkem činí 1 829 995,85 Kč, z toho požadovaná výše podpory činí 1 111 940,43 Kč. Předpoklad realizace je od září 2018, kdy pro potřeby dotace byla v projektu využita lhůta dokončení, až do listopadu 2019.

Rada obce diskutovala o přípravě zadávacího řízení na výstavbu výtahu při ZŠ Poniklá a rekonstrukci dvou odborných učeben. Obec využije externího subjektu pro správné nastavení zadávací dokumentace tak, aby bylo dodrženo požadavku zákona o zadávání veřejných zakázek a podmínek dotačního programu. Předpoklad realizace je stavba výtahové šachty na podzim tohoto roku, rekonstrukce odborných učeben během jarních prázdnin 2019.

Pěkné jarní měsíce Vám všem přeje

Petra Novotná, místostarostka

Dlabolovo koleno

foto: Tomáš Klikorka

Obecní hlásný

S koncem zimy se nám souběžně rozjely některé větší na letošní rok plánované akce. Na fotbalovém hřišti se připravuje běžecká dráha a zázemí pro další sporty, dům čp. 307 (Cementárna) je již zateplen a práce se nyní soustředí na čp. 204 (obřadní síň), co nevidět začnou větší opravy obecních cest na Jilmu a za Klárou, na podzim by pak měly propuknout i práce ve škole. Na celou tuto pětici největších současných projektů v celkovém úhrnu zhruba 14 mil Kč získala obec pět dotací v celkové výši 7,5 mil Kč. Úspěchy mívají obvykle „mnoho otců“, v tomto případě bych ale rád podtrhnul roli „dotační mámy“, totiž paní místostarostky Petry Novotné. Napsat úspěšně žádost o dotaci totiž kromě orientace na tomto neustále

proměnlivém poli s nadbytkem hladových krků vyžaduje zvládnutí „dotačního new-speaku“, zvláštního byrokratického nářečí, kterým mezi sebou poskytovatelé a příjemci dotací hovoří. Krasomilní jazykozpytci tiše pláčí, protože dnes už se nestaví (nýbrž realizují se stavby), zato se zhusta humanizuje a revitalizuje, projekty mají své výzvy, fis-che, podaktivitu a vše se na závěr evaluuje. Tak to jen tak na okraj, že až se (právem!) budeme smát prázdňým heslům z minula, mějme na paměti, že i máslo na našich hlavách jednou roztaje.

Ale zpět k podstatě. Je velmi dobře, že na všechny velké opravy a investice letošního roku nám někdo přidá, byť přidá až zpětně. A proto je také dobře, že si za mimořádně příznivých podmínek můžeme půjčit právě tu později nám zaslano částku od banky. Zadlužování

Asfaltování běžecké dráhy a plochy pro další sporty na fotbalovém hřišti. Zbývá již jen nanést vrstvu tartanu a může se sprintovat, skákat, metat i požárně útočit na rekordy. foto: Tomáš Hájek

veřejných subjektů je po mém soudu vždy problém, proto ještě jednou zdůrazním, že vlastní podíl financí na tyto akce v rozpočtu máme a půjčujeme si pouze tolik, kolik nám těsně po dokončení akcí zašlou poskytovatelé dotace. (Aby nedošlo ke zmatení, zastupitelstvem projednaný úvěr se nevztahuje na akci opravy komunikací, tam rozpočet počítal s tím, že žádná dotace nebude. Zisk jednoho milionu z této žádosti je tedy vyloženě „do plusu“. Však se také utratí, to je to nejsnazší – jen kdyby jich bylo...).

GDPR

Možná jste už také zaslechli trochu z té hysterie ohledně „implementace“ (to je také slovo!; opišme ho třeba jako uvedení myšlenky v život) nového nařízení Evropské unie ohledně ochrany osobních údajů. Žádná kaše není tak horká, jak se uvaří...

A jelikož se na našem úřadě s osobními daty nakládalo vždy citlivě, nic moc se nezmění, jen přibude trocha papírů a dalších nucených vydání za řádné zúradování této (jen zdánlivě naléhavé) otázky. Co se týká zpravodaje, tak i nadále platí, že kdo si nepřeje, aby byla jeho životní jubilea uváděna ve známost, o tom pomlčíme. Je to přirozené, stačí se ozvat.

Prořezávky stromů

Hezky prosím, nesázejte stromy blízko obecních komunikací. A když už je tam máte, prosím, občas je prořízněte, aby byl zachován průjezdný profil. Na osobní automobily to většinou stačí. Ale čas od času napadne sníh, nebo někde hoří - a to už je pak o nervy. Zejména hasičům vadí, že jejich nablýskaná a udržovaná zásahová vozidla jsou orvaná o přečnívající větve. Paragrafy na takovou prořezávku jsou, jenom

Cementárna (čp. 307) v novém kabátě

foto: Tomáš Klikorka

mi přijde trapné šustit papírem tam, kde by mohl zapůsobit selský rozum. Věřím tedy, že se nad výše zmíněným zamyslíte.

Pohádkový les

Jsou pohádkové postavy na vymření? Doufám, že ne. A že se v počtu hojném ku potěše našich robátek sejdou v čaroplném lese 23. 6. 2018. Pokud někdo nějaké pohádkové bytosti znáte, neostýchejte se nám ozvat. Budeme vám opravdu vděční, hojně navštěvovaná a dětmi oblíbená akce nám trošku hyne na úbytě. A je to škoda, kterou lze napravit jen a jen tím, že se někdo vyhecuje! Dětská účastníci se budou moci hlásit na určitý čas prohlídky pohádkového lesa od 28. května na obecních stránkách, nebo přímo na OÚ Poníklá.

Instituce a osobní zodpovědnost

Když slavili ponikelští hasiči a věřící společně svátek svatého Floriána sloužením mše svaté v ponikelském chrámu sv. Jakuba Většího, pronesl pan farář mimo dalších moudrých vět i zamyšlení nad úlohou institucí jako takových v našich životech. Velmi kulantně řekl, že kdyby vše na úrovni jednotlivců fungovalo, jak má, nemusely by mít instituce u nás tolik pravomocí. Přitom na mne mrknul a řekl, abych se neurazil, že to platí i na obecní úřady. A já se neurazil, protože mu mohu dát leda tak za pravdu! Souhlasím naprosto s tím, že pokud to má jen trochu smysl, mají být věci řízeny zezdola, nejlépe si je má každý z nás žít podle sebe a na svoji vlastní odpovědnost. Instituce je vždy jenom berlička. Nedokonalá. Jenom

Nová zdatná posila obecní čtyři Jan Jancák dláždí za asistence Jaroslava Tomáše plochu pod archimedovým šroubem na dětském hřišti

foto: Tomáš Hájek

zdůrazním, že se tu bavíme o skutečné „odpovědnosti“ a ne hned o „právech“, ke kterým dosti často debaty tohoto typu utečou... Ostatně také s nelibostí sleduji, jak stát na jedné straně systematicky ukrájuje z osobních svobod jednotlivců i obcí. A abych dodržel své dnešní lkání nad zlými slovy dneška, zmíním tolik provařené slovo „optimalizace“, věšticí snad vždy rozkotání něčeho bezproblémově fungujícího. (Zrovínka dnes jsem obdržel zprávu o záměru zrušit malé matriční úřady, včetně našeho. „Důvodová zpráva“ jako obvykle žádný obstojný důvod neuvedla, byť byla šroubována s naléhavostí živelné katastrofy). A proč jsem tu o tomto tématu vlastně začal? Ze dvou důvodů.

Za prvé horuji za osobní uvědomělou odpovědnost každého z nás ve všech oblastech života, které nám úřady, byť sebeosvícenější, vážně nevyřeší. Třeba u (nejen) ponikelské speciality sousedských sporů (tím lítějších, čím malichernějších) jen málokdy ouřední meč rozetne spletený gordický uzel tak, aby mohla být spokojena byť jen jedna strana sporu. A jsou to přitom maličkosti z našeho každodenního střetávání se tady na světě. Takové ty otázky, zdali na nedělní klid má být vyhláška. A má-li být vyhláška na výjimky z nočního klidu. A má-li být vyhláška na a na a na... A proč je kolem kontejnerů nepořádek a proč druhý den po uklizení hřiště u Jizery se tam válejí odpadky a tak... Ne, neházím kamenem, aniž bych si neuvědomil, že sám nejsem bez viny... Ale přijde mi správné, aby ta výše zmíněná instituce sama o sobě nahlas řekla, že by ráda byla trošku víc zbytečnou!

Za druhé vyzývám všechny, kteří mají k budoucnosti naší víscky co říci, aby již nyní přemýšleli o svém angažmá v obecním zastupitelstvu. Na podzim nás čeká

po čtyřech letech se opakující šance, aby každý nasadil svoji kůži k odpovědnosti za věci veřejné a získal mandát k prosazení svých myšlenek do praxe. Plané diskuse v hospodách a na veřejných fórech nezasloupi, věřte mi, zastupitelskou demokracii s možností o věcech skutečně (právě i s jasnou osobní odpovědností) rozhodovat. Poctivou adresnou debatu zastupitelů s hledáním kompromisů nemůže nahradit žádné zjednodušující ANO-NE anonymního referenda. Většina otázek místní samosprávy totiž nestojí na zjišťovacích otázkách (ano – ne?), nýbrž na otázkách doplňovacích (jak?). Proto, prosím, zvažte, zdali hozenou rukavici k podílu na místní samosprávě zvednete.

Tomáš Hájek, starosta

Soňa Václavíková a Vlad'ka Macháčková drží čestnou stráž u opraveného pomníku padlým ve světových válkách.

foto: T. Hájek

Zasedání Zastupitelstva obce Poníklá

V obecním zpravodaji otiskujeme jen výběr důležitých pasáží oficiálního zápisu (ten je v úplnosti k dohledání na elektronické úřední desce nebo na OÚ). Není-li uvedeno jinak, bylo hlasování jednomyslné.

22. zasedání ZO proběhlo 26. dubna 2018 od 18:00 hod. v zasedací místnosti OÚ Poníklá (čp. 65), bylo zahájeno v 18:05 hod. starostou Tomášem Hájkem za přítomnosti 12 zastupitelů, (omluveni: J. Bekr, J. Urík, A. Šedá) a 5 hostů z řad veřejnosti. Starosta konstatoval, že zápis z 21. zasedání byl pořízen a ověřen, zastupitelstvo bylo řádně svoláno a v počtu 12 zastupitelů je usnášeníschopné.

Zpráva o činnosti Rady obce

Místostarostka obce Petra Novotná informovala zastupitele o důležitých rozhodnutích Rady obce Poníklá a o průběhu přípravy a uskutečňování investičních akcí obce.

Diskuse – bez připomínek.

Schválení účetní závěrky obce za rok 2017

Veškeré materiály popisující hospodaření obce byly zveřejněny na internetových stránkách obce. Velmi zjednodušeně řečeno* z nich vyplývá, že:

- Obec hospodařila s rozpočtem necelých 24 mil. Kč
- Z roku 2016 zapojila přebytek cca 1,2 mil. Kč
- Splatila krátkodobé a dlouhodobé závazky za cca 2,2 mil. Kč
- Hospodařila tedy ve faktickém přebytku cca 1 mil. Kč

(* výše uvedená bilance je „selského typu“, v řeči účetní je vše svázáno v příslušných dokumentech)

usnesení č. 216:

ZO Poníklá schvaluje účetní závěrku obce Poníklá za rok 2017.

Schválení závěrečného účtu obce za rok 2017

Hospodaření obce, vedení účetnictví a transparentnost nakládání s veřejnými zdroji prošlo kontrolou auditora krajského úřadu, který neseznal žádné pochybení.

Diskuse – bez připomínek.

usnesení č. 217:

ZO Poníklá schvaluje celoroční hospodaření obce a závěrečný účet obce za rok 2017 včetně zprávy nezávislého auditora o výsledku přezkoumání hospodaření obce za rok 2017 bez výhrad.

Schválení hospodaření MŠ a ZŠ

Hospodářský výsledek příspěvkových organizací se dá chápat různě – třeba tak, že je to rozdíl mezi tím, o co obec požádaly v rámci příspěvku na provoz a tím, kolik skutečně potřebovaly... Kontroly účetnictví obou organizací nepoukázaly na nehospodárné užívání veřejných zdrojů.

Hospodaření ZŠ 2017: - 299 172,42 Kč

Hospodaření MŠ 2017: + 59 610,76 Kč

Diskuse – bez připomínek.

usnesení č. 218:

ZO Poníklá bere na vědomí výsledek

hospodaření Základní školy Poniklá, příspěvkové organizace za rok 2017 a schvaluje převedení záporného výsledku hospodaření ve výši 299 172,42Kč na účet SÚ 432 (výsledek hospodaření minulých účetních období.

usnesení č. 219:

ZO Poniklá bere na vědomí výsledek hospodaření Mateřské školy Poniklá, příspěvkové organizace za rok 2017 a schvaluje převedení kladného výsledku hospodaření ve výši 59 610,76 Kč na SÚ 413 (rezervní fond tvořený ze zlepšeného výsledku hospodaření).

Úvěr u ČS a. s.

Poslední březnovou splátkou za tělocvičnu byly v roce 2018 doplacený všechny dlouhodobé obecní finanční závazky. Na vlastní podíly hlavních připravených projektových akcí v letošním a příštím roce má obecní rozpočet dostatečné zdroje. Jelikož ale všechny tři větší projekty je třeba celé předfinancovat a až následně žádat o proplacení dotace, je třeba zajistit financování krátkodobým úvěrem.

Jedná se o akce:

- školní hřiště (běžecká dráha): cena díla 1,94 mil. Kč, dotace 1,356 mil. Kč, vlastní zdroje 0,584 mil. Kč
 - okna a zateplení čp. 204 a čp. 307: cena díla celkem za oba domy 3,913 mil. Kč, dotace celkem 1,329 mil. Kč, vlastní zdroje celkem 2,584 mil. Kč.
 - modernizace školy (2 specializované třídy a výtah): cena díla 5,765 mil. Kč (rozpočtovaná), dotace 3,8 mil. Kč, vlastní zdroje 1,965 mil. Kč
- zpětně vyplacené dotace tudíž budou 6,5 mil. Kč

Základní parametry úvěru:

- účel: financování výše uvedených dotačních projektů
- výše: až 8 mil. Kč (Nepředpokládá se plné čerpání, tato výše je sjednávána na doporučení banky pro „hladké financování“ bez obav z nízkých stavů použitelných zdrojů na běžných účtech. Předpokládá se, že se vyčerpá skutečně jen část, navíc před čerpáním podílu na školu už pravděpodobně bude splacena ta část na školní hřiště, případně i zateplování)
- čerpání: do 31.12.2019
- splacení: z obdržené dotace a z vlastních zdrojů max. do 31.12.2020 (povinnost použít všechny obdržené dotace na projekty na splátku úvěru do 10 dnů po obdržení)
- úroková sazba: pevná až do splatnosti ve výši 1,69 % p.a.
- vedení úvěrového účtu: 300 Kč/měsíc
- bez vstupního poplatku za posouzení a vypracování úvěrové smlouvy
- mimořádná splátka kdykoliv bez sankce
- nedočerpání úvěru bez sankce
- bez zajištění

Diskuse:

J. Čížek: *Dotace jsou všechny schválené?*

T. Hájek: *Ano.*

usnesení č. 220:

ZO Poniklá schvaluje úvěrovou smlouvu s ČS, a. s. č. 0317858419 a pověřuje starostu k jejímu podpisu.

Změna stanov svazku měst a obcí Jilemnicko

Změny ve stanovách na ZO představila manažerka svazku Ing. Radka Paulů.

Diskuse – bez připomínek.

usnesení č. 221:

ZO Poniklá schvaluje nové znění stanov Jilemnicka – svazku obcí dle předloženého návrhu s platností od 1.7.2018

Záměr prodeje sněžné rolby

Rada obce navrhuje schválit záměr prodeje obecní sněžné rolby, sněžného děla a tyče. Předpokladem je vyhlášení prodeje obálkovou metodou při nejnižším možném podání 100 000 Kč za soubor předmětů.

Rolba:

- výrobce: Kässbohrer
- model: PB 200
- rok výroby: 1989
- najeto: 8 609 mth

Zasněžování:

- aktivní dělo SUFAG Silent (r. v. 1990)
- tyčové dělo

Diskuse:

M. Kulhavý: *Vítám, že se konečně prodej uskuteční, návrat k lyžování na Homoli je nereálný, je zapotřebí začít uvažovat, co také s dalším vybavením spojeným s lyžováním (buňky, vlek apod.).*

J. Čížek: *Získané finanční prostředky z prodeje se budou vracet zpátky do areálu?*

T. Hájek: *Nepočítáme s přímou vazbou mezi tímto prodejem a investicemi do areálu, ty budou probíhat nezávisle na něm.*

usnesení č. 222:

ZO Poniklá schvaluje záměr prodeje obecní sněžné rolby Kässbohrer PB 200, aktivního sněžného děla SUFAG Silent a tyčového sněžného děla za minimální celkovou cenu 100 000 Kč a pověřuje Radu obce Poniklá uskutečnit prodej obálkovou metodou zájemci s nejvyšší nabídkou.

Diskuse

J. Čížek: *Dávám k zamyšlení, aby se zkulturnilo parkování u hřbitova, dále by bylo vhodné zprovoznit i sociální zařízení tak, aby bylo k užívání celoročně. T. Hájek: Okolím smuteční síně jsme se zabývali dnes na radě, s renovací prostoru počítáme. V letošním roce bude dostatek frézované.*

T. Klikorka: *Když se dělala kanalizace k HD, tak se tam nechávala odbočka, nestálo by za zvážení připojení smuteční síně z této odbočky?* M. Kulhavý: *Jsou určité bližší odbočky, ale vždy to bude na domluvě se soukromými vlastníky dotčených pozemků.* T. Hájek: *Bereme jako podnět na vědomí.*

J. Paulů: *Počítá se s úpravou hřiště na návsi?* T. Hájek: *Ano, s úpravami se počítá, zahradnická firma by měla nastoupit o tomto víkend, obecní četa příští týden.* J. Kubín: *Na školské radě je předjednáno, že by se škola zapojila do údržby prostoru v rámci výuky.* M. Kulhavý: *Navrhoval bych pořídit minimálně ještě jedno posezení k pískovišti.*

M. Kulhavý: *Bliží se pouť. Počítá se s nějakou úpravou pro parkování za farou?* T. Hájek: *Necháme zpracovat možné varianty řešení.*

Zasedání bylo ukončeno v 18:56 hod.

Open Air Koupák Poniklá 2018

**Zahájení letní sezóny
v areálu Homole 23.06.2018**

Hudební a světelná show

**Vystoupí: DJ Jirka Vondra, DJ Lucas
Stranski, DJ Dominico Bird**

Začínáme v 18.00

Občerstvení zajišťuje bar "Bahýnko"

Společenská kronika

Jubilea březen – duben 2018

92 let

Stínilová Božena

90 let

Holubec Josef

85 let

Jindrová Blažena

80 let

Vinklář Josef

75 let

Jandová Drahomíra

Střížek Jaroslav

70 let

Hnízdil Josef

Holubec Radimil

Kaván Miloslav

Kynčl Vlastimil

Narození březen – duben 2018

24. 3. 2018 Antonín Hlídek

7. 4. 2018 Lucie Nesvadbová

15. 4. 2018 Mikuláš Paska

Úmrtí březen – duben 2018

8. 3. 2018 Milouš Skrbek

4. 4. 2018 František Zemánek

4. 4. 2018 Waleria Kavanová

6. 4. 2018 Anna Potocká

7. 4. 2018 Anna Pelcová

12. 4. 2018 Vlasta Patočková

Rádi bychom poděkovali všem, kteří se přišli naposledy rozloučit s paní Annou Pelcovou, panu Čížkovi za jeho upřímný a soucitný smuteční projev, panu Miroslavu Rendlovi za první pomoc paní Anně Pelcové.

rodina Šedých a Pelcova

Rádi bychom poděkovali všem, kteří se spolu s námi přišli naposledy rozloučit s paní Annou Votočkovou.

Velké díky náleží také panu Čížkovi za jeho procítěná slova během smutečního obřadu. Ještě jednou všem velké poděkování.

rodina Votočkova

U koho byl čáp?

S postupujícím geniálním propojováním elektronických agend státu ztrácíme na obci tak trochu přehled kdo, kdy a komu se narodil...

Často to zjistíme z registru až s velkým zpožděním. Prosíme proto rodiče, aby se nám raději sami pochlubili, pozveme je za to na vítání občánků.

Ochrana osobních údajů

Pokud by někomu nebylo milé zveřejňování jeho osobních údajů prostřednictvím této Společenské kroniky, stačí naznačit. Budeme to pochopitelně plně respektovat.

Roky nikomu umazat neumíme, ale kdyžtak budeme alespoň diskrétně zticha...

Kompostování – Jilemnicko

S přicházejícím jarem pomalu přichází i nová kompostovací sezóna! Tak jako v předešlých letech se zelené velkoobjemové kontejnery objeví ve vaší obci v první polovině dubna. Do těchto kontejnerů odkládejte pouze biologicky rozložitelný odpad – trávu, listí, seno, plevelné rostliny, zbytky rostlin a dřevo (pouze do průměru 5 cm a délky 2 m). Do nádob rozhodně nepatří zbytky jídel, kosti, maso, kůže, uhynulá zvířata, hnůj, exkrementy masožravých zvířat, jedlé oleje, kořeny, pařezy, kamení, znečištěné piliny, plasty, sklo, kov a další biologicky nerozložitelné odpady. Prosím, dbejte na to, co odkládáte do kontejnerů a popelnice na bioodpad, náklady na opravu techniky způsobené špatným tříděním každoročně přesahují sto tisíc korun! Veškerá vytríděná hmota je sbírána a svážena společnou technikou a dále je zpracovávána na šesti kompostárnách, které jsou rozmístěny po mikroregionu. Konkrétně

se jedná o obce Bukovina u Čisté, Vítkovice v Krkonoších, Roztoky u Jilemnice, Horní Branná a města Jilemnice a Rokytnice nad Jizerou. Protože kompost získal v roce 2015 certifikaci, může každý občan Jilemnicka – svazku obcí tento produkt zdarma získat. Stačí pouze kontaktovat obecní či městský úřad příslušné kompostárny a domluvit se na výdeji.

Více informací:

www.kompostovanijilemnicko.cz

Kontakty na jednotlivé kompostárny:

Bukovina u Čisté – 481 595 483, 603 464 203

Vítkovice v Krkonoších – 481 582 730

Roztoky u Jilemnice – 481 587 296

Horní Branná – 481 584 178, 481 584 179

Jilemnice – 481 565 206

Rokytnice n. Jiz. – 481 549 311, 605 205 306

Za Jilemnicko – svazek obcí

Mgr. Veronika Mejsnarová

Svazková technika na svoz a úpravu bioodpadu.

foto: V. Mejsnarová

Co se děje ve škole a školce

Z třídní knihy předškoláka

Jaro už je nyní v plném proudu, všichni si užíváme krásné dny a na zimní počasí, které nás letos dlouho potrápilo, jsme zapomněli. Věříme, že jsme k tomu trochu přispěli i my ve školce, protože jsme 20. 3. společně vynášeli Moranu k řece Jizeře. Děti ve II. třídě ji vytvořily z bochníku chleba, rohlíků, barevných papírů a upevnily ji na dřevěnou tyčku. Vše je rozložitelné, nezatěžující životní prostředí, možná jsme přilepšili kachnám a dalším vodním živočichům. S básničkou zahánějící zimu, jsme Moranu vhodili do řeky a doufali, že zimu definitivně zaženeme pryč. Asi se nám ale někde na cestě zasekla, protože chladno bylo až do začátku dubna.

V březnu děti z II. třídy zahájily předplavecký výcvik v bazénu v Jilemnici.

Při plavecké výuce se děti hravou formou seznamují s vodou, učí se nebát se vody a zvládnout základní plavecké dovednosti. Postupně a nenásilně se učí kraulový, znakový a prsový pohyb nohou. Při všech činnostech ve vodě mají k dispozici různé plavecké pomůcky a hračky.

V předvelikonočním týdnu k nám do školky přišla početná návštěva z řad ochotných spoluobčanů a tvůrčích maminek, se kterými jsme si mohli vyrobit hezké jarní dekorace a uplést pomlázky. Dopoledne provázela příjemná atmosféra, děti byly trpělivé a šikovné. Budeme se těšit na další setkání s tvořením. Jmenovitě děkujeme obětavým „lektorům“: paní Janě Pičmanové, Janě Hájkové, Věře Uríkové, Markétě Hrubé, Janě Scholzové, Kristýně Chládkové, Lucii Zelinkové, Olze Pospíšilové, Ireně Černé, Monice

Vynášení Morany

foto: MŠ Poníklá

Novákové a pánům Jaroslavu Uríkovi a Standovi Šedému.

Jaro je spojené s radostí a dobrou náladou, kterou u nás ve školce podpořil program s živými pejsky s názvem INTERHAF. Cílem programu bylo vést děti k ohleduplnému zacházení se zvířaty, chápat chování psů v různých situacích, upozornit děti na opatrnost při zacházení se psy. Důležitou součástí programu byly vstupy živých psů rasy Erdelteriér. Psi byli uváděni do řady situací, na kterých děti přímo viděly, jak se zachová pes a samy si mohly bezpečné chování vyzkoušet v praxi.

Dne 18. 4. jsme se v odpoledních hodinách sešli k první společné jarní akci rodičů a dětí na zahrádce školky – PROBOUZENÍ A ÚKLID ZAHRÁDKY. Počasí nám přálo skoro letními teplotami. Pracovní nasazení všech přítomných

bylo ohromné. Zametání schodů, hrabání listí a jehličí pod stromy, úpravu terénu pod novým herním prvkem a nanošení stolků s lavičkami do prostoru zahrady jsme zvládli velmi rychle. Zbyl čas i na nevšední opékání symbolických „hadů“ ze sladkého nebo slaneého těsta, kteří se právě v tomto období probouzejí. Zahrádka je připravená na novou sezónu, akce byla moc prima. Vždyť společné zážitky jsou cenné a obohacují vzájemné vztahy, rádi na ně vzpomínáme.

19. 4. jsme na zahrádce MŠ přivítali paní Kelemenovou z Divadla na cestě z Liberce. Přivezla s sebou milé loutky a kulisy, které nám napověděly, že děj se bude odehrávat v Lesním království. Hezké počasí a přírodní prostředí se zpěvem ptáků pohádku O LESNĚNCE ještě umocnily. Princezna Lesněnka se měla vdávat, jeden nápadník myslel pouze

Velikonoční tvoření

foto: MŠ Poniklá

na svoji krásu, druhý byl bojovné povahy a třetí (Vítek) byl sice statečný a měl ji rád, ale byl chudý. Láska a odvaha zvířetily nad zlým pavoukem. Vše dobře dopadlo a byla svatba. Byla to opravdu pohádka? Pro děti ano, ale dospělí se s takovými situacemi setkávají v životě často. V závěru paní Kelemenová prověřila pozornost dětí řadou otázek k ději. Děti si mohly prohlédnout loutky z netradičního materiálu – molitanu a zatančit si s lesní vílou taneček. Moc děkujeme za hezký a kvalitní kulturní zážitek, budeme se těšit na další pohádky.

Jaro symbolizuje příchod něčeho nového, aby na to mladé a nové bylo místo, uklízí se vše staré a nepotřebné. Ve školce si také povídáme o ekologii a odpadech.

22. 4. DEN ZEMĚ slaví ve světě miliony lidí, aby upozornily na ochranu životního prostředí a my také rádi přispějeme kouskem čisté přírody. Chodíme s dětmi každoročně uklízet prostor kolem vodárny „Keříček“ nad MŠ. Máme radost, že odpadků kolem nás je méně a že si lidé své Země váží.

Ve středu 25. 4. se děti z II. třídy hned po svačině vydaly na exkurzi do Krakonošova ranče v Poniklé. Děti začaly prohlídku pod vedením zootechničky paní Radky Ackermanové a paní Aleny Šedé v porodně, kde se potěšily s nejmenšími telátky. Děti mohly docela zblízka pozorovat dospělé krávy v otevřeném stání, pak pokračovaly prohlídkou teletniku a odchovnou jalovic. Pro zvědavé hla-

Velikonoční tvoření

foto: MŠ Poniklá

vičky bylo zajímavé zastavení v dojírně, kde se děti seznámily s celým postupem dojení krav. Nejvíce děti nadchl nový víceúčelový traktor značky CASE na polní práci. Všechny děti si vyzkoušely posezení v traktoru, však také každý kluk na vesnici touží řídit traktor. Exkurze prakticky doplnila celotýdenní téma o domácích a hospodářských zvířatech, vše, co vidíme a vyzkoušíme si, lépe si pamatujeme. Děkujeme za prohlídku a trpělivost průvodkyním.

Na další zprávy z naší školky se můžete těšit v příštím čísle časopisu. Do té doby Vám všem přejeme pevné zdraví, hodně úsměvů, radosti a hlavně sluníčka. Děti a zaměstnanci ze školky.

Za kolektiv MŠ napsala Alice Bekrová

Velikonoční tvoření

foto: MŠ Poniklá

V Krakonošově ranči

foto: MŠ Poniklá

Základní škola Saint Patrick's Day

Součástí učení cizích jazyků je i poznávání kultury a tradic daných zemí. Tentokrát jsme se pomyslně vydali do severozápadní Evropy na „smaragdový“ ostrov, do země plné zeleně. Národní vlajkou tohoto státu je zeleno-bílo-oranžová trikolóra a státním znakem je harfa. Bydlí tady i skřítkci leprekóni, kteří dokážou najít poklad tam, kde končí duha. Ano, jedná se o Irsko.

Jeden z významných křesťanských svátků, který se slaví 17. března nejen v Irsku, je Den svatého Patrika. Abychom ho žákům co nejvíce přiblížili, připravili-

li jsme pro ně mnoho zajímavých úkolů, které museli hledat a řešit po celé škole. Jednotlivé indicie je postupně přivedly až k pokladu skřítků leprekónů. Jelikož symbolem tohoto dne je zelená barva, oblékli jsme se všichni do zelené. Zelená vévodila i ve školní jídelně. Pochutnali jsme si na kapustové polévce, zeleném špenátu a zakousli se do zeleného jablka.

Děti z 1. i 2. stupně přistupovaly k této aktivitě s velkým nadšením a plným nasazením. Mimo jiné již vědí, co znamená shamrock, rainbow, Leprechaun, že v Irsku díky skřítkům nežijí hadi a že hlavním městem je Dublin.

Alena Stránská

Smaragdová škola

foto: Alena Stránská

Patrikův den

foto: Alena Stránská

V olympiádách se daří

5. dubna se v Liberci konalo krajské kolo Olympiády v českém jazyce. Mezi nejlepší řešitele našeho kraje se proboujvala i Kateřina Holubcová z 9. třídy, která v okresním kole obsadila 3. místo, když ji od vítězství dělil pouhý jeden jediný bod. Ten sehrál svou roli i v krajském kole, tentokrát se ale štěstěna přiklonila na stranu Kačky, která stejně těsným rozdílem uhájila 2. místo, a tak společně s diplomem získala i pozvánku do celostátního kola. To má podobu týdenního tábora, v jehož průběhu se mimo jiné hrají různé hry, navštěvují muzea apod.

Na úspěch Kateřiny Holubcové navázala žákyně 8. třídy Maruška Havajíková, která 23. dubna v okresním kole Biologické olympiády vyhrála a postoupila do kola krajského. Může tak zopakovat, nebo i vylepšit svůj skvělý výsledek z loňského roku, kdy se umístila na 3. místě.

Oběma dívkám gratulujeme a jsme na ně moc hrdí. Příprava na tyto soutěže

není jednoduchá a je nutné obětovat jí i něco ze svého volného času. Proto je třeba takový úspěch řádně ocenit. Děkujeme! Lucie Kubátová

Kateřina Holubcová

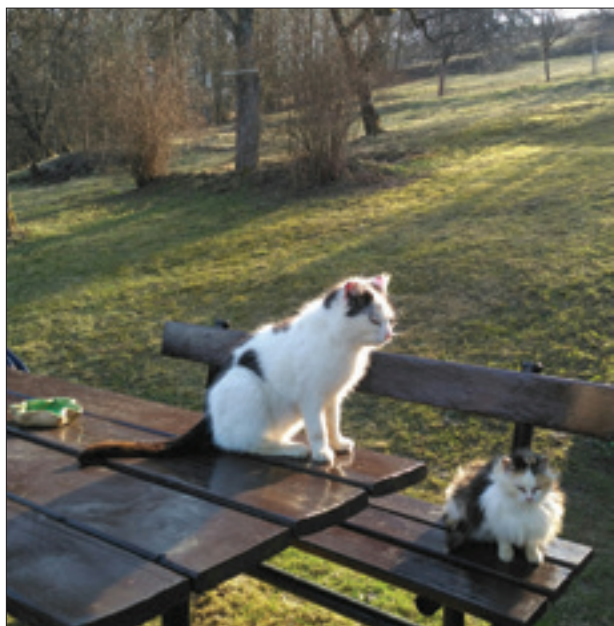
foto: ZŠ Poniklá

Fotosoutěž

Stejně jako v zimě i na jaře se fotoaparáty našich žáků činily. Do soutěže „Příroda se probouzí“ se přihlásilo 9 fotografů a fotografek napříč celou školou. Jejich snímky zachycují nádherné momenty z tohoto krásného rozkvetlého a voňavého období.

Po sečtení všech hlasů se ukázalo, že nejvíce se líbil motýl Kačky Holubcové, sasanky Bárta Brauna a kočička Anežky Havajíkové. Poděkování však patří všem malým umělcům, kteří svým obrázkem ozdobili chodbu naší školy.

Lucie Kubátová

Ve školní fotosoutěži o nejlepší zachycení jara se na společné druhé příčce umístily fotografie Barta Brauna (5. třída) nahoře a Anežky Havajíkové (6. třída) dole.

Redakce obecního zpravodaje bude velmi potěšena, pokud nám budou i další obecní fotografové zasílat své snímky k možnému uveřejnění zde, případně také na internetových stránkách obce. Ani v době, kdy každý fotí o sto šest nemáme pocit, že bychom měli k mání dostatek kvalitních obrázků ilustrujících sváteční i všední chvíle života naší vsi. Foto v tiskové kvalitě rádi přijmeme na Hajek@ponikla.cz.

Noc na hradě

Dnešní den bude skvělý. Se školou jedeme na hrad Kost.

Cesta autobusem nám rychle utekla, neboť jsme si zpívali písničky. K hradu jsme šli pěšky krásnou lesní cestou. Vůně lesa se linula všude kolem nás. Když jsme dorazili na místo, bylo asi půl šesté večer. Měli jsme objednanou večerní prohlídku. Všude byly rozsvíceny svíčky. Bylo to krásné, ale i děsivé. Několikrát jsem se lekla i vlastního stínu. Se svou kamarádkou Týnou jsem se shodla, že bychom zde noc strávit nechtěly. Paní průvodkyně nám vyprávěla o strašidlech, která tu žijí. My jsme jí ale moc nevěřili.

Prohlídka končila a všichni už vycházeli z hlavní chodby ven. Já s kamarádkou jsme se ale zdržely u jednoho zájímavého obrazu. Najednou se velké hlavní dveře zabouchly a my zůstaly uvězněny uvnitř.

„Co budeme dělat?“ vykřikla Týna. Chvilí jsem přemýšlela a pak jsem jí odpověděla: „Strávíme tu noc a přijdeme těm záhadným strašidlům na kloub!“ „Myslím, že na tomto hradě spíš na kost,“ dodala Týna.

Při prohlídce jsem viděla zajímavé dveře. Byly úplně jiné než ostatní, a tak jsme se je vydaly prozkoumat. Natahovala jsem se po klice, ale v tom se dveře začaly samy otevírat. Vstoupily jsme do tmavé místnosti. Najednou se začaly rozsvěcet svíčky. V jejich světle jsme viděly podivnou krabici uprostřed místnosti. „J-je tohle rakev!?“ zašeptala

Týna. Měla pravdu. Byla. Její víko se pomalu posunovalo. Nejdříve z rakevy vylezla ruka a pak se před námi objevila postava. Nemohly jsme se pohnout z místa. Zdálo se, jako bychom přimrzly k podlaze.

„Milé dámy, vítám vás na svém hradě. Doufám, že jste si užily prohlídku. Prý jste ale nevěřily na strašidla, která tu žijí. Rád bych vám za chvíli představil i své přátele.“ Upířův hlas se rozléhal po celém pokoji. Zůstaly jsme strnule stát na místě. Po chvíli jsem zašeptala: „Na tři poběžíme ke dveřím.“ Týna jen přikývla hlavou. Pak jsem začala počítat: „Jedna... dvě... tři!“ Rozeběhly jsme se ke dveřím, ale v tom se před námi někdo zjevil a my do něj narazily. Další strašidla nám zatarasila cestu. Byla tam třeba Bílá paní, rytíř s hlavou v ruce a další strašidla. V místnosti byly ale ještě jedny dveře, nebo možná spíše vrátka. Rozeběhly jsme se tam a proskočily nimi. To upír nečekal.

Dostaly jsme se k nějakému schodišti. I když jsme nevěděly, kam vede, rozeběhly jsme se po schodech dolů. Za námi se ozval hlas upíra: „Mně neutečete! Ha-ha-ha!“

Bude tohle moje největší a zároveň poslední dobrodružství?

Kateřina Holubcová

(Pozn. TH: Slohová práce Kateřiny Holubcové vznikla jako “domácí rekonstrukce” textu, který napsala v rámci krajského kola češtinářské olympiády. I díky tomuto slohu postoupila z celkově druhého místa až do národního kola!)

SDH Poniklá - ohlédnutí za rokem 2017 – II. část

... druhým dilem pokračuje výběr toho nejzajímavějšího z výročních zpráv SDH Poniklá za rok 2017, tentokrátě nahlédneme do života mladých hasičů a výjezdové jednotky.

Výroční zpráva mladých hasičů

V loňském roce se do hry Plamen zapojila dvě družstva mladých hasičů a dva jednotlivci v kategorii dorostu. Sezónu jsme zahájili již v zimních měsících v místní tělocvičně.

8. května nás čekal jako každoročně Chlumecký pohár. Mladší družstvo ovládlo

běžecské disciplíny, jen průměrný požární útok je odsunul na celkové skvělé druhé místo!

Družstvo starších trochu zaváhalo na štafetě 4x60 ale dokázalo udržet celkové prvenství a stalo se po čtvrté v řadě vítězem Chlumeckého poháru.

Do Chlumce se sjelo i několik ponikelských fanoušků na motorkách (převážně rodičů) a mohutně povzbuzovali své potomky. Perličkou bylo, kdy si i sami vyzkoušeli jednu z disciplín – hadicové kolo. Nicméně i naši nejmenší je porazili! Příprava pokračovala na klíčové závody, okresní kolo hry Plamen, které se kona-

Soutěž v Chlumci nad Cidlinou - I. místo

foto: SDH Poniklá

lo koncem května v hasičském areálu v Košťálově. Družstvo mladších statečně bojovalo. Pro naše nejmenší to bylo opravdu velmi náročné. Během jednoho odpoledne, ve velkém vedru, museli absolvovat čtyři náročné disciplíny. A tak se stalo, že před štafetou, kde děti dlouho musely čekat, jsme se nemohli dopočítat závodníků... Až jedna paní za mnou přišla a povídá: „Paní vedoucí, támhle vám spí dítě pod lavicí!“ A měla pravdu. Šestiletý Hynek už to čekání nezvládl a ustlal si na betonové podlaze. Nicméně si svou snahou vybojovali cenné stříbrné medaile v konkurenci 26-ti týmů.

Starší děti vypadaly neohroženě, předváděly skvělé výkony. Ze čtyř prozatím absolvovaných disciplín si suverénně vyběhaly první místa. A pak přišla disciplína pátá... Není třeba dodávat, která disciplína to asi byla, ale můžete tipovat... Ano, štafeta dvojic to nebyla. Ve výsledku 17té místo z požárního útoku je odsunulo v celkovém součtu na třetí, nepostupové

místo. I tak však zaslouží naše velké poděkování a uznání za odvedenou práci.

V dorostu se podařilo postoupit jednotlivkyni Sandře Šperlové, která se svou poctivou prací dokázala probojovat až na mistrovství republiky do Zlína. Počátkem července jsme ji doprovodili na tyto prestižní závody, kde si v obrovské konkurenci vybojovala 13té místo. Byla to pro ni velká zkušenost a je pravdou, že svým výkonem dokázala namotivovat i své vrstevníky do další práce. Gratulujeme!!!

Jelikož již před námi nebyl žádný postupový cíl, scházeli jsme se s dětmi do konce prázdnin na hřišti pouze neformálně, běhali jsme a hráli nejrůznější hry. Učili jsme děti střílet, učili se také uzle, nebo topografické značky. Snažili jsme se zaučit dva nové mladé vedoucí, kteří – pevně doufám – převezmou pomyslnou štafetu v této dlouholeté tradici.

Po letních prázdninách začal opět kolotoč s přípravou na závod požárnícké všestrannosti.

Okresní kolo - 3. místo

foto: Tomáš Klikorka

nosti. V mladších přibýlo pár šestiletých a sedmiletých dětí, mnozí jedenáctiletí museli již přejít do kategorie starších, což znamenalo velké množství práce. Děti musí během měsíce zvládnout 5 uzlů, 25 topografických značek, musí umět střílet, šplhat po laně či znát základy požární ochrany a zdravotvědy. Celkem fuška... A protože po třech týdnech uzly uměli jenom vedoucí, rozhodli jsme se absolvovat víkendové soustředění v hotelu Jizera v Sytové.

Největší obavy z našich nejmenších a jejich zvládnutí noci měli jejich rodiče. Přála bych jim vidět jejich děti večer... Žádné slzičky po mamince, žádné stýskání, ale pařba Hlaváčových a Kubíka Jindřiška na chodbě, mastění karet pod de-

kou, vyprávění lechtivých vtipů a podobně.. My vedoucí jsme byli rádi, že jsme přežili!

Branný závod se konal v polovině října ve Vysokém nad Jizerou. V loňském roce byla opravdu rekordní účast, 49 mladších hlídek a 48 hlídek starších. Naše mimina byla na startu bezkonkurenčně nejmenší. Nejstarší v týmu byl Jenda Kubín, 8 let... Když vyběhli na tříkilometrovou trať a zmizeli za lesem, pomyslela jsem si, že jsem je viděla naposled... Ale po půl hodině nervů se přirúčili do cíle. Celkový dojem mi ihned po doběhnutí sdělil malý Hyneček, když mi nadšeně hlásil: „Teto, já jsem se cestou poblíl!“ Naši mladší obsadili celkové jedenácté místo, starší zaostali pouze za bezkonkurenčním druž-

Branný závod ve Vysokém nad Jizerou - hlídka mladších

foto: SDH Poniklá

stvem z Jablonce a druhá pětka po velkém bloudění obsadila 27. místo. Ale domů jsme dojeli všichni.

V dorostenecké kategorii se dařilo, Jan Tomíček – 1. místo, Tereza Buriánková – 5. místo, Vojta Holubec – 2. místo, Jana Krausová – 10. místo, Petr Novák – 1. místo, Sandra Šperlová – 1. místo.

Nezbývá než popřát závodníkům hodně vytrvalosti do nadcházející sezony a novým vedoucím dětí pevné nervy a hodně štěstí!!!

za mládež Květa Kavánová

Velké poděkování patří samozřejmě končícím vedoucím Evě a Láďovi Čurdovým a Květě Kavánové, která jim věnovala více jak 25 let. Darovali mládeži za těch mnoho let neskutečné množství hodin ze svého osobního volna a velkou část dovolených. Kolik kilometrů najezdili, peněz a nervů je to stálo, to nikdo nikdy nedokáže spočítat. O tom by mohly vyprávět desítky dětí. Vlastně né jen děti, ale i rodiče dnešních dětí. JEŠTĚ JEDNOU VELKÉ DÍKY..

Tomáš Klikorka

Branný závod ve Vysokém nad Jizerou - hlídka starších

foto: SDH Poniklá

Výjezdová jednotka

V jednotce je 18 členů, kteří se pravidelně účastní kondičních jízd, školení a kurzů, kde získávají nové nebo prodlužují odbornosti (velitelé, nosiči dýchací techniky, strojníci a pilaři).

V roce 2017 vyjela jednotka ke 22 událostem, z toho 13x technická pomoc (popadané stromy, vyhledávání osob atd.), 6x požár, 2x planý poplach a 1x taktické cvičení na Ponikelskou školku.

K nejnáročnějším patřila pátrací akce PČR po pohřešované osobě 8. srpna, která údajně 7. v odpoledních hodinách odešla na houby a nevrátila se domů. Pátrání probíhalo za velmi slunečného počasí. Poplach jednotce byl vyhlášen 9:17 a byla povolána na seřadiště k hořenímu kravínu, kde se postupně sjelo přes 40 lidí z řad hasičů profesionálů, dobrovolných, psovodů a PČR.

Čtyři desítky policistů a hasičů si rozdělují rajóny pro pátrací akci

foto: Tomáš Hájek

Pátrání probíhalo od kravína až nad stromkovickou pilu a od Jizery až po Jestřabí. Kdo to zná, tak asi ví, že důkladně prohledat tak velký úsek dalo hodně zabrat a stálo mnoho sil. Ty se doplnili dvakrát před naší hasičárnou, kde nám vyšel vstříc Roman Dobiáš a připravil oběd a večeři. Malou odměnou

mu snad bylo seznámení se spoustou lidí z řad PČR, má u nich malé plus...

V průběhu celého dne skládala PČR střípky a vyhodnocovala možnosti. S přibývajícím časem a postupně se měnícími informacemi od blízkých osob pohřešované se postupně pohřešování začalo měnit v podezření na útěk z domu. Po této informaci byla akce ukončená 18:47 hod. Je smutné, jak někdo může svým nezodpovědným chováním nesmyslně zaměstnat přes 40 lidí a nechat je 9,5 hodiny běhat po lese, kde hrozí jejich zranění.

Na závěr této kratoučké zprávy chci poděkovat vedení obce a zastupitelstvu za velkou podporu sboru a výjezdové jednotky. Členům i nečlenům za spoustu času, který věnovali dobrovolně jak sboru, tak i jednotce. Omlouvám se těm, které jsem zapomněl jmenovat.

Přeji vám všem vše nej nej v roce 2018.

Za jednotku velitel Tomáš Klikorka

výjezdů se zúčastnili:

**Tomáš Klikorka 21x,
Ondra Skalský 18x,
Ondra Doležal 14x,
Jiří Jindřišek 13x,
Pavel Kraus 10x,
Jakub Jirouš 10x,
Miloš Holubec 7x,
Lád'a Čurda 7x,
Standa Čurda 6x,
Zdenda Krause 6x,
Honza Skalský 5x,
Vít'a Holubec 3x,
Honza Jindřišek 1x,
Štěpán Vrána 1x.**

dále v jednotce působí:

**Jiří Čurda,
Honza Butula,
Miloš Holubec ml.,
Vlád'a Janata.**

V náročném terénu s obtížnou dostupností probíhalo hašení lesního požáru v údolí Roudnického potoka.

foto: Tomáš Klikorka

TJ Sokol Poniklá

Jarní turnaj ve stolním tenisu

V neděli 8. 4. 2018 uspořádala TJ Sokol Poniklá již jubilejní 10. ročník Jarního turnaje ve stolním tenisu.

Letošního 10. ročníku se zúčastnilo celkem dvacet hráčů, z toho jedna žena a dva vozíčkáři.

Přestože byla účast trochu menší než minulé roky, kvalita hráčů a turnaje stále roste. Účast ovlivnilo jistě pěkné, teplé počasí a menší účast ponikelských hráčů.

Hráči byli rozlosováni do čtyř skupin po pěti, hrálo se na tři vítězné sety a první čtyři postoupili do pavouka o 16 hráčích. Zbytek hráčů se zúčastnil turnaje útěchy o 17. až 20. místo.

Vítězem se stal po velkém boji vynikající vozíčkář z Jilemnice pan Miloš Tesar, který porazil druhého Jiřího Paulů

3 : 2 na sety. Třetí skončil loňský vítěz Milan Skalský z Vysokého nad Jizerou nad dalším vozíčkářem Janem Sujou.

Po skončení turnaje dvouher se začal hrát turnaj ve čtyřhrách. Přihlásilo se 8 dvojic. Vítězi se stala dvojice Suja – Hačková, kteří ve finále porazili dvojici Kozák – Klimt.

Ve dvouhře se odehrálo celkem 56 zápasů na 3 vítězné sety a 6 zápasů na dva vítězné sety.

Ve čtyřhře se odehrálo celkem 16 zápasů na dva vítězné sety a 6 zápasů na tři vítězné sety.

Konec turnaje byl v 17.00 hodin.

Tímto bych chtěl poděkovat panu Martinu Gembickému za výborný guláš a paní Lence Scholzové za vynikající koláče. Všichni účastníci moc chválili. Poděkování patří také všem sponzorům

Jarní turnaj ve stolním tenise

foto: TJ Sokol Poniklá

a obsluze kiosku paní Scholzové a paní Soukupové.

Těšíme se na 11. ročník v roce 2019.

Za TJ Sokol Ladislav Soukup

Pusinky a minipusinky

V sobotu 10. 3. 2018 se konala v Jilemnici taneční soutěž Dance box 2018. Minipusinky a Pusinky Poniklá se již tradičně zúčastňují této soutěže. Minipusinky měly velkou trému, protože to bylo pro ně první soutěžní vystoupení v letošním roce. I když neměly ve své kategorii žádného dalšího soupeře, měly i tak velkou trému – vždyť je to pro někoho vůbec první soutěžní vystoupení!! Pusinky už měly ve své kategorii další 3 týmy: Smiřice, Rtyně a Jaroměř představovaly pro Pusinky velkou výzvu. Výborně zacvičily svou skladbu a odměnou jim bylo

1. místo ze 4 týmů...

Další týden - 17. 3. 2018 - měly Minipusinky vystoupení na Výroční schůzi TJ Sokol, kde krásně zacvičily a sklídily velkou pochvalu od všech přihlížejících.

Pusinky vyrazily ten den do Chrudimi na regionální kolo Taneční skupina roku 2018. Obstály na výbornou, když pouze o bod prohrály s týmem Cheeky Cheerky Hradec Králové, které se pravidelně účastní i evropských soutěží a vozí si z nich medaile. Hodnocení:

1) Cheeky Cheerky Hradec Králové

- 1,1,1,2,2

2) Pusinky Poniklá - 2,2,2,1,1

3) Taneční studio Martiny Bartuschkové - 3,3,3,3,3

Další soutěž čekala pouze „velké holky“ na Velký pátek – 30. 3. 2018 se zúčastnily soutěže Dance Děčín. Konkurence byla obrovská a nabízela zajímavou podívanou. Výsledek byl pro Pusinky nečekaný a překvapivý, ale zároveň je to pro ně velká motivace do dalších tréninků a soutěží. (viz tabulka na této straně dole)

Českokamenická Mažoretka

V sobotu 14. 4. 2018 jsme se vypravili směr Česká Kamenice na soutěž Českokamenická mažoretka, kterou pořádá CDM Česká Kamenice. Jezdíme tam rádi již několikátým rokem. Soutěž je pro začínající kolektivy, které nejezdí na postupové soutěže a trénují 1x týdně. Takže

Výsledky:

Kategorie POMPON JUNIORKY

Por.č.	Název souboru	Město	Název choreografie	hodnocení	součet	místo
22	Juniorky Adelline	Česká Lípa	Vitava	1 1 1 3 1	7	1
17	Pusinky	Poniklá	Hledá se ženat	2 2 2 1 2	9	2
20	Rebelky	Děčín	Move!	4 3 3 6 3	19	3
15	TSKH Kameličky II.	Most	Avengers	3 7 6 2 4	22	4
16	Dance club Spirit	Kladno	Wanna be on Top	6 6 4 4 5	25	5
21	Darlings	Benetov nad Ploučnicí	Blue Flash	5 5 5 7 7	29	6
18	AT Kitten	Děčín	Glee	7 4 7 5 6	29	7
14	Sluníčka	DDM Duchcov	Sun rays	8 8 8 8 8	40	8

přesně pro nás.....-) Na cestu nám svítilo sluníčko a vypadalo to na krásný den. Minipusinky soutěžily v kategorii Kadetky ještě s týmem z Benešova nad Ploučnicí. Po předvedení obou skladeb jsem si myslela, že holčičky druhý tým porazí, ale hlavní rozhodčí to viděla jinak. Hodnocení 1,2,1,2 stačilo pouze na druhé místo, protože hlavní rozhodčí dala tým soupeřek před Minipusinky. (druhý tým měl hodnocení 2,1,2,1). I když jsme byly zpočátku zklamané, nakonec jsme si odpoledně užily a vezeme domů krásné stříbrné medaile.

Pusinky se v letošním roce zařadily do kategorie „Seniorky“. Ve skupině

Senior - Pompon byly celkem 3 týmy: CK Sparkles Česká Kamenice, Pusinky Poniklá a Limaxis Česká Kamenice. Po odevčžení dvou místních týmů Pusinky tušily, že 3. místo bude jejich. Limaxis jsou pro Pusinky nepřekonatelné a CK Sparkles s dvoupatrovou zvedačkou a akrobatickými prvky zacvičily úžasně. Při yhlášování Pusinky jen nevěřičně hleděly na moderátora, který vyhlásil na 3. místě CK Sparkles. Krásné stříbrné medaile byly milým a nečekaným překvapením za sobotním odpolednem.

Fotografie ze soutěže ve fotogalerii na stránkách TJ Sokol Poniklá

Martina Holubcová

Minipusinky

foto: TJ Sokol

Zdravotnická záchranná služba

Kdo je operátor linky 155?

Ten, kdo v tísni pomáhá hlasem jako první.

„Dobrý den, Záchranná služba. Jak Vám mohu pomoci?“ Stejná nebo velmi podobná věta zazní po celé republice každých 15 vteřin. Každých 15 vteřin se najde někdo, kdo nutně potřebuje pomoc zdravotníků pro sebe nebo pro své blízké. Každých 15 vteřin operátoři na dispečinku rozhodují, kam poslat sanitu, kam lékaře, kam „jen“ zdravotníka. Každých 15 vteřin rozhodují o lidských životech. Každých 15 vteřin aktivně pomáhají.

Zdravotnické operační středisko Záchranné zdravotnické služby Libereckého kraje vzniklo 1. ledna 2007 sloučením bývalých okresních dispečinků ZZS okresů Liberec, Česká Lípa, Jablonec nad Nisou

a Semily. Hlasy, které jako první pomáhají lidem v krizových situacích, patří operátorům - sestrám specialistkám v oboru intenzivní péče s kurzem Operační řízení přednemocniční neodkladné péče.

Hlavním úkolem operačního střediska je nepřetržitý příjem tísňových volání a jejich vyhodnocení, řízení a koordinace činnosti výjezdových skupin celého Libereckého kraje. Tísňové výzvy přicházejí z území Libereckého kraje na linku 155, případně z operačních středisek ostatních složek integrovaného záchranného systému. Zdravotnické operační středisko je centrálním pracovištěm operačního řízení, které pracuje v nepřetržitém režimu. To znamená, že nikdy nemůže nastat okamžik, kdy by vyzvánějící telefon nikdo nezvedl.

V okamžiku přijetí a vyhodnocení

Operační středisko Záchranné zdravotnické služby

foto: ZZS LK

tíšňového volání se rozběhne složitý řetězec pokynů a informací mezi volajícím na lince, operátorem a záchranáři. Pokud je to nutné a možné, rozběhne se i systém AED – tedy aktivace defibrilátorů rozmístěných mezi hasiči nebo policisty. Ty je nutné všechny nepřetržitě koordinovat a rozhodovat o případném posílení pomoci. Zároveň musí operátor v podstatě nepřetržitě komunikovat s volajícím a poskytovat mu instrukce k zajištění první pomoci do příjezdu výjezdové skupiny na místo události. A je i tím, kdo koordinuje předávání pacientů nemocnicím jako cílovým poskytovatelům akutní lůžkové péče.

Jedním z nejtěžších úkolů operátorů je poskytování pokynů volajícím tak, aby je správně pochopili a aby i naprosto neinformovaný člověk dokázal zabezpečit první pomoc postiženému, případně

sám sobě. Pro tuto činnost jsou operátoři speciálně vyškoleni. Právě proto mohou prostřednictvím telefonu pomoci volajícímu provádět postupy pro záchranu života do doby, než na místo dorazí záchranáři.

Den linky 155 si připomínáme 15. května.

Michael Georgiev, Zdravotnická záchraná služba Libereckého kraje

JANSTAV

stavební a ruční výkopové práce,
obklady, dlažby, zednické práce, ...

tel.: 702 888 676,

792 317 974

e-mail: idealstav@gmail.com

EMBA

Získejte až
100 000 Kč
na studium Vašich dětí

Zapojte se do stipendijního programu společnosti EMBA
Více informací si vyžádejte na stipendium@emba.cz

Platí i pro již studující děti

EMBA
PODPORA VZDĚLÁNÍ
Úspěšná budoucnost Vašich dětí

www.emba.cz

KOUPÍM

vše co skrývá Vaše půda, sklep,
garáž
i celou pozůstalost.

- nábytek do roku 1970 (křesla, stolký)
- hodiny, hud. nástroje, porcelán, sklo
- hračky, sochy, obrazy atd.
- staré auto - moto díly

PO DOHODĚ ZLIKVIDUJI
CELOU POZŮSTALOST

.....

NALOŽÍM - ZAPLATÍM

Tel.: 725 679 532

Listy z kronik - svatba 1647

V roce 1951 napsal PhDr. V. Mattauch, pro Zpravodaj připravil M. Holubec.

Když mládenec přicházel na statek častěji na pobyty spíš za děvčetem, tu udeřilo se na něho zpráva, že by vlastně nejlépe pro něho bylo, aby děvče nepřišlo k ouhoně, kdyby se k nim přiznal. Potom možný tchán mládence přislíbil mláďenci pacholčí plat 7 kop ročně, dceři 4 kopy ročního platu, strych pole (28arů) na přisevky a nějaký záhon lnu a jídlo při otcově stole jako každý pacholek a děvčečka a k bydlení by jim dal komoru. Nakonec mláďence vyzval, aby k nim poslal družbu a tatínka. Při námluvách se otec držel toho, co již ženichovi sliboval. Svatba byla umluvena na masopustní úterý a tím námluvy skončily.

Potom oba otcové došli s družbou do Horní Branné na zámek k pánu jich hejtmnovi Vejrychovi, aby dal povolení ke sňatku jejich dětí a napsal povolovací cedulky pro kněze. Potom ještě seběhli na faru, zamluvit kopulaci (oddavky) a mohli začít chystat veselku.

Synek dostal od otce peníze za plat za odsloužená léta, aby si koupil svatební strůj, která mu měla v budoucnu sloužit pro všechny sváteční příležitosti při kmotrování, veselkách až do smrti. Neboť jako selský syn nemohl jít na oddavky v plátěných bílých kalhotách, kytli, onucích a škarpálech z jednoho kusu kůže, jak v tom chodil jako hříbek, pohůnek i pacholek i ve svátek. Na selského synka slušelo, aby měl na kopulaci kalhoty i župici z červeného sukna, ovčí kožich červeným sukrem pošíť. K červeným šatům pořídil i boty s holinkami z nebarvené kůže, které voskem vyleštil do červeného lesku. Také některý chalupník se nosil v červeném suknu, když pocházel ze selského statku. Ti starší sedláci a výměnkáři měli ještě červené kloboučky anebo v zimě červené beranice, dnes se prodává černý klobouk se širokou střechou a vysokým dýnkem. Většina všech chalupníků a podruzi napořád chodili ve všední den i ve svátek jen v plátěných kalhotách, kytli a plášti z cuckové příze a ve škarpálech nebo střevících bez kramfleků a v létě vůbec bosi.

Během těch tří neděl, co zbývalo do svatby o masopustním úterku, chodil a jezdil ženich se svou nevěstou a družbou po svých i nevěstinih pokrevních přátelích a po příbuzných a zvali je na svatbu. Nevěsta obdarovávala ženichovy sourozence ručníčky, své budoucí tchýni dala plachetku na „kukli“, budoucímu tchánovi novou košili. Jeden ručníček měla připraven pro družbu a další pro kněze.

Poslední neděli zajeli časně na faru, aby se tam po katolicku vyzpovídali do ucha, učinili katolické vyznání víry a přijali při mši svaté tělo Páně pod jedním způsobem.

Na svatbu dal pantáta zabít tele a kozu a selka napekla několik kop všelijakých koláčů a chystala všelijaké dobroty. Však každý z pozvaných, který chtěl přijít na svatební oběd, něčím naň přispěl a poslal mouku, ovesné kroupy a krupky, krupici, hrách, jáhly, mák, med, povidla, syrob, křídały, šípky, sušené švestky, škvařené máslo, hořčák - krav-

ský sýr, kozí syrečky, tvaroh, vejce, kuřata, slepice, kachnu, husu, kapouna, sušené houby, lněný olej, dumlíky, řepu, kyselé zelí a jiné vařivo, jehož měl dostatek a věděl, že mu to k jaru nebude chybět.

Selka tři dny před svatbou začala péci koláče, drůbež pak v železnících, na roštích i rožnících.

O masopustním úterý hned ráno přišel k nevěstě družba. Dostal sklínku páleného na posilněnou a družice mu zastrčila do šňůrkové smyčky na prsou kožichu velký prut rozmarýny a zavázala do ní jedním cípem barevně vyšíváný velký ručník, dar nevěstin, sahající mu až po kolena. Takto vystrojen vsedl družba s dvěma mládenci, kteří měli na sobě vypůjčené červené šaty, aby nemuseli jít v bílých plátěných, a s dvěma družicemi do jednokoňských saní a jeli pro ženicha a jeho rodiče. Jak vstoupili u ženicha do světnice, byli zdvořile uvítáni. Na zdvořilé uvítání odpověděl rýmovaným říkáním, jímž sděloval netrpělivě již čekajícímu ženichovi, že on družba ví o jednom spanilém kvítku a aby on ženich jen šel s ním, protože to kvítko jen pro něho, ženicha, vyrostlo a že je také proto dostane, aby ho těšilo po celý další život až do smrti. Ženich horlivě družbovi přitakával a souhlasil s jeho výzvou, aby s ním došel pro to kvítko spanilé. Zatím selka přinesla na stůl chléb, máslo a hořčák, který se připravoval tak, že do tvarohu se nakládaly homolky (syrečky). Teprve až miska s hořčákem, tu v horách při Krkonoši tak oblíbeným jídlem, byla prázdná, vyzval družba ženicha a jeho rodiče k cestě za nevěstou. Zvedli se všichni a nasedli do saní. Otec se selkou a ženichem sedli do svých saní. když dojeli svatebčané do statku nevěsty, našli všechny dveře podle starobylého obyčeje uzavřené. Družba musel třikrát zabušit na dveře a třikrát zpěvem prosit o otevření. Byli vpuštěni do světnice, ale nevěsta se před nimi skryla se svou starosvatbí (ženský protějšek družby) do své komůrky a za ní vklouzly i družice. Družba musel opět zpěvem vymáhat se otevření. Jakmile starosvatbí otevřela, vešel se družba se sklenkou páleného v ruce a za ním ženich do komůrky. Tu družba podal páleného k pití ženichovi, pak nevěstě, po ní starosvatbí, která připila na zdraví snoubenců, připily i družice. Družba neustále doléval a tak se v připíjení vystřídali všichni svatebčané.

Konečně dva mládenci vzali nevěstu mezi sebe a odvedli ji do světnice před otce a matku. Za nimi přivedly zase dvě družice ženicha a po nich přišli i ostatní svatebčané. Družba prostřel před obojími rodiči i červený šátek, vložil ruku nevěstinu do ruky ženichovy a požádal oboje rodiče o požehnání snoubencům. Ženich a nevěsta poklekli na prostřený červený šátek před rodiče a ti jim požehnali. Nevěsta poděkovala plačky za vychování ženicha a ženich zase za nevěstu.

Nevěsta měla na hlavě nevěstí víněk z pozlacených drátků, z korálků a rozmarýny pletený, na sobě plátěný bílý nevěstí plášť a pod ním rukávce, vyšíváním zdobené, červenou hedvábnou šněrovačku, kandrašovou vlněnou sukni s tureckým esovitým vzorem, jak si je tehda mladé ženské pokolení začalo oblibovat. Z dojetí vytrhl svatebčany družba, který je začal usazovat do saní. Do prvních posadil ženicha s první družicí, otce a matku ženicha a druhého mládence s druhou družicí. Všichni ozdobení svatebním znamením z vyšíváného ručníčku a rozmarýny. Přes Víchovou, Jilemnici, Horní Branou a Valteřice tehda dojeli do Vrchlabí k roubenému kostelu sv. Vavřince.

Později, když již byl kněz v Poniklé, sestavoval družba svatební průvod. Vypravil

nejprve muzikanty a pak spároval ženicha a první družici, patero mládenců s patero družicemi, za ně rodiče ženicha, svědky, příbuzné, přátele, hosty, nakonec nevěstiny rodiče, prvního mládence s nevěstou a sebe se starosvatbí. Po vejítí do kostela vešel kněz oděn klerikou, rochetou bílé barvy a bílou štolou. Snoubenci poklekli na pokyn družby u oltáře. Kněz tázal se ženicha chce-li nevěstu a nemá-li slibu s jinou, poté ptal se obou, berou-li se z dobré vůle. Když oba přísvedčili, vyzval je kněz, aby si podali pravé ruce, položil na ně svou bílou stolu a řekl: „Co Bůh spojil, člověk nerozlučuj. Já spojuji vás k manželství ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.“ Při posledních slovech je požehnal znamením kříže a pokropil svčenenou vodou. Potom odsloužil obvyklou mši svatou a udělil při ní novomanželům zvláštní požehnání.

Od kopulace zaplatil ženich tolar a nevěsta dala knězi podle starého zvyku vyšívaný ručníček. Po obřadu zase družba znovu spořádal svatebčany. Jenže teď do prvních saní posadil ženicha s nevěstou, prvního mládence s první družicí. Ve statku u nevěsty poprosil družba za nevěstu rodiče ženicha, aby svou snachu milovali jako svou vlastní dceru a na místě ženicha žádal družba rodiče nevěsty, aby zetě přijali jako svého syna. Na to si oba otcové začali říkat navzájem „svate“ a obě matky „svato“.

Po kopulaci se svatby odebraly dolů k ponikelskému rychtáři Václavovi Holubcovi na doušek a na první tanec a po něm, aby šly nebo divoce odjížděly do nevěstina domu na svatební oběd. Zatím se nevěsta vysvlékla z bílého nevěstinského pláště, z nového barchanem stříbřitým potaženého kožichu, družice z vypůjčených kožichů, a objevila se jen v nové červené sukni „parkánc“, šorci, rukávcích a šněrovačce, nových botkách pavím brkem vyšitých, v nevěstinském vínku spleteném z pozlacených a postříbřených drátků, z korálků, umělých květek a z proutků rozmarýny, doma vypěstované. Též ostatní svatebčané odložili své kožichy a zasedli za připravený stůl. Jen se družba pomodlil hlasitou modlitbou, začali mládenci nosit jídlo na stůl. Uprostřed veselí přinesla starosvatbí mísu, vhodila do ní stříbrný groš a pronesla prosbu o příspěvek na kolíbku a povíjan, podala mísu každému tak, aby do ní mohl vložit groš, dva i více, jak kdo mohl. Sbírkou peněz vysypala starosvatbí nevěstě do klína a pak za zpěvu kolébala mísou tak nemotorně, až ji upustila na zem. Čím bylo více střepů, tím více štěstí očekávalo novomanžele. I maškary přišly pobavit svatebčany se svou muzikou, houdkem a piskčem. O půlnoci vzaly vdané ženy nevěstu mezi sebe, posadily ji doprostřed světnice na židli. Starosvatbí sňala nevěstě vínek a očepila ji plátěným čepcem. Na to se ženy spojily v kolo a za pění písni tančily kolem očepené nevěsty tak dlouho, dokud ji ženich z kola nevyvedl. Na to začaly svatebčanky rozpustile házet na nevěstu hrstě zrní žita, ovsa, vikve a lněného semínka. To bylo znamení pro ženicha, aby vzal nevěstu do náruče a přenesl ji přes práh do komůrky a uložil do nově povlečeného lože a zavřel komůrku.

Po ujmoutí hospodářství stěhoval se mladý pár z komory do světnice s postelí s nebesy, kterou uvolnil starý hospodář a zaujal s výměnicí pec. Měla-li nevěsta následovat ženicha, tak hned ráno si odvezl nevěstu, její výbavu, peřiny, truhlu, kužel se lnem, v pytlíčku věno v tolařích i groších a věnní krávu do své chalupy.

pro Zpravodaj připravil M. Holubec

Ponikelští legionáři - Josef Kaván

Druhý díl ohlížení se za osudy ponikelských legionářů za světové války nás seznámí s osudy Josefa Kavána z čp. 19 (dnešní čp. 255, příšlappek „U Vinci Kavánova“). Text je bez dalších úprav převzat z dobového zápisu ve školní kronice, přepsala P. Novotná.

Ruský legionář Josef Kaván narozený 8. 12. 1891 v Poniklé, syn Čenka Kavána, zdejšího rolníka č.p. 19, vychodiv zdejší obecnou školu, zůstal doma při hospodářství. Sám napsal životní cestu vojenského života, z níž vypisujeme následující: „Odvedli mě 7. 9. 1912, vojákoval jsem do října 1913. Byl propuštěn, dlouho jsem se netěšil svobodě. Vypukla světová válka, hned mne povolali do vřavy válečné bych ubíjel bratry Slovany. Sloužil jsem u 74. pěšího pluku. Již 5. den hnali nás na srbskou frontu, kdež dlouhými pochody za parných dnů mnoho vojáků padalo zemdlením. Jen jsme přestoupili srbské hranice, udatní Srbové nás brzy našli, a my ustupovali přes řeku Sávu do Slavonska. V prudké obraně byl jsem raněn do levé nohy.

Po 2 měsíčním pobytu v nemocnici a po 14denní dovolené zařadili mě k 1. setnině téhož pluku a 16. 3. 1915 odvezli na ruské bojiště, kde prožil jsem 20 dní. Po 3. velkém ústupu měli jsme zadržeti silný nápor ruský na levé straně Dukelského průsmyku. V neděli odpoledne 11. 4. 1915 zpozorovali jsme řídkým lesem, jak se z dálky přibližují naši osvoboditelé. V okopu byli jsme jen Češi. Někteří vařili si kávu, ale mnozí hned se umlouvali, jak přivítají Rusy. Několika horlivcům, kteří střelbou chtěli hájit Rakouska, zavelelo se zastaviti palbu. Rozšuměl se neobyčejný ruch. Až se Rusové opatrně k nám přiblížili, podávali jsme si ruce na srozuměnou. Každý z nás ochotně se chopil své torby a spěchal se straně do zajetí. Náš velitel zpozorovav, co se děje, dal nás vyprovoditi rachotem strojních pušek s levé strany vršku, ale 1200 mužů bez pohromy odešlo do zajetí. Za námi Rusové přibrali také zálohu Němců a Maďarů, kteří cestou do zajetí spílali nám zrádců i jinak, čímž i ke rvačkám došlo.

16. den došli jsme pěšky do Rawy Ruské, odtud vlakem do Syzraně (vgubern. Simbirské), kdež pobýli jsme krátkou dobu v zajateckém táboře. Ruský zástupce velkostatků za 2 hodiny odvezl nás 50 Čechů po Volze k východu přes Samuru (na Volze) do blízké dědiny Rozžděstveno a ubytoval nás v dělnickém domě. Následujícího dne uvedli nás do práce hospodářské, v níž jsme setrvali půl třetího roku. Chopili jsme se práce s chutí, jen těžko bylo nám dorozuměti se s Rusy a bolelo nás, že neznali rozdíl mezi Čechem a Rakušanem.

Odbíral jsem časopis „Čechoslovan“, jenž vycházel v Petrohradě a byl jsem v organizaci, v níž vybírali se peněžitě příspěvky na naše vojsko v Rusku. V roce 1917 přihlásil jsem se k vojsku v organizaci samarské a dne 2. 11. t.r. odjel jsem s kamarádem přes Kyjev do Žitomíru, kdež jsem byl zařaděn do I. pluku záložního. Dne 9. 2. 1918 přidělili mě k armádnímu zásobovatelsví a poslali s mnoha bratry přes Kyjev do pověstné Dárnice, kde čekala nás těžká práce. Zásoby a zavazadla vezli jsme na vozech. Kyjevem vykračovali jsme si hrdě, prozpěvující si vesele přes to, že vzdalujeme se toužené vlasti. Když jsme si sestavovali vlak a nakládali zásoby na kyjevském nádraží, zakroužilo nad námi německé letadlo. Po několika výstřelech odletělo. Vyjeli jsme v přeplněném vlaku k východu. První noc spali jsme tvrdě jsouce vysílení pětidenním pochodem. V Prilukách (v Poltavské gub.) opatřili jsme si druhý vlak a přibrali zásob. Následujícího dne jsme se dověděli, že Němci srazili se s naším IV. a VI. plukem u Bachmače (Černigovská gub.). Náš velitel měl nařizeno jeti nepřetržitě dále, ale na ně-

kterých stanicích dlouho jsme se zpožďovali výměnou parních strojů. V přestávkách zdobili jsme si vagony chvojím i jinými ozdobami, vypravovali jsme si o domově a počovali se.

Teprve za několik neděl dojeli jsme Penzy (gubern. město), kdež moskevská vláda sovětů a komunisté nás odzbrojili. Přes to, že trpěli jsme nedostatkem potravin, byli jsme dobré mysli. V noci přijeli jsme na osudnou stanici Nikulino (Simbirska guber.). Nádražní výhybkář vida proti nám jeti lokomotivu, přehodil výhybku proti nám (nepovídá, stalo-li se tak chtít nebo nechť), čímž 13 vagonů našich se roztrátilo. Žalostné podívání! Vzniklý oheň jsme uhasili a raněné i mrtvé bratry vynesli jsme z trosek. Třetího dne s 13 bratry bolestně jsme se rozloučili na místním hřbitově. Oplakavše jich, společný hrob ohradili jsme zahrádkou.

Smutně odjížděli jsme do Syzraně, kdež jsme 14 dní marně čekali na odjezd. Naše pluky za námi jedoucí odepřely složiti zbraně po příkaze moskevských sovětů, kteří za pomoci komunistické strany chtěli úplně odzbrojiti naši armádu, rozloženou tehdy po trati od Penzy do Vladivostoku. Rázně postavili jsme se také na odpor dne 26.5.1918. Zbraní, jež jsme při prohlídce v Penze bezpečně schovali, nyní jsme vydatně upotřebili. Až jsme obsadili nádraží a skladiště zbraní, ozbrojili jsme se tak, že každý z nás místo jedné pušky měl třeba tři. Sovětské vojsko prchlo. Zadní oddíly našich pluků po dobytí Penzy nás dohonily. My, co jsme stáli na rozvážce (na stráží nebo na výzvědách), očekávající příjezd kozáků, kteří se s námi potom spojili proti bolševikům, měli jsme pěknou podívanou na vyzdobené vlaky, jichž stálo několik za sebou v krátkých vzdálenostech a připravených zanésti nás na daleký východ.

Po dobytí Samary, Ufy (gubern. město na Ufě před již. Urálem) a jiných měst dojeli jsme na Sibiř, kdež jsem byl přeložen k I. pluku Jana Husi dne 20. 12. 1918. Po krátkém pobytu v Petropavlovsku určili nás k ochraně sibiřské dráhy, již bolševici přepadávali a drancovali. Naše 7 rota střežila železniční most a stanici kteréjsi vsi v únoru 1919. Bydleli jsme v těpluškách (k obývání upravené železniční vozy), milující se bratrsky, žili jsme vzorně jako dvacetičlenná rodina. Jednou za tiché noci nepřátelé přiblíživše se, prudce pálili po našem vlaku. Odrazili jsme je tak krvavě, že 360 jich padlo, ale oželeli jsme také svých 6 bratří a pohřbili je na vojenském hřbitově v Trkutsku (u Poajkalského jezera). Ustavičně přejížděli jsme po trati, až v měsíci červnu opustili jsme těplušky, ubytovali se v irkutských kasárnách a odpočinuli si po bojích a válečných trampotách.

V říjnu 1919 nastoupili jsme dávno touženou cestu do vlasti. Jeli jsme podél Bajkalského jezera dvaceti devíti tunely do dalekého Vladivostoku. Tam jsme 5 neděl čekali na japonskou loď, 9. 12. 1919 nás nalodili, a téhož dne při vojenské hudbě dali jsme sbohem Rusku, v němž jsme vytrpěli nesčetných útrap a strastí, v němž naši bratři krví a životem zaplatili svobodu milované vlasti.

Vyjeli jsme z Japonského moře Indickým okeánem, Rudým mořem, Suezským průplavem, Středozemním mořem do Terstu, kdež jsme vstoupili do našich připravených vlaků dne 20. 1. 1920. Dne 1. 2. spatřili jsme po dlouhém čase naši krásnou, svobodnou vlast. Na hranicích uvítal nás bratr plukovník a my slíbili, že své vlasti budeme věrnými, udatnými ochránci a dobrými občany. Za zvuků národní hymny vyjeli jsme přes Budějovice do Prahy. Zástupci vlády, političtí a vojenští hodnostáři uvítali nás na Staroměstském náměstí před sousoším M. Jana Husa dne 2.2. Odtud pak vroucí touha k domovu předbíhala rychlovlak.

Pálení čarodějnic

Dne 30.4.2018 se uskutečnilo na fotbalovém hřišti tradiční „Pálení čarodějnic“. I přes drobné organizační problémy se nakonec podařilo postavit sice nevelkou, ale pěknou vatra.

Díky pěknému počasí se nakonec sešlo dost lidí. Děti dostaly buřta na opečení, „sejkor“ a ostatního občerstvení bylo dostatek a tak jak organizátoři, tak i návštěvníci odcházeli domů spokojeni.

Jaromír Jirouš, TJ Poniklá

“Fotbalová“ čarodějnice (vpravo)

foto V. Schmidt

Vatra se pálila i na Jilmu pod záštitou přívlackých hasičů

foto: J. Hejral

NAD VĚCÍ

káva – zákusky svačiny – potraviny sebevědomé výrobky

otevírací doba:

pondělí – pátek: 7:30 – 17:00

sobota – neděle: 8:00 – 17:00

káva v provozu od 9:00, za dobrého počasí

- každý den čerstvé pečivo a koláče z pekárny v Semilech
- pestrá nabídka potravin
- vynikající zákusky a chlebíčky, bagety a další svačiny
- nápoje všeho druhu
- bonbóny a pendreký
- nanuky
- výrobky z Poniklé i odjinud
- domácí sirupy a marmelády
- uzené ořechy

Espresso, cappuccino nebo caffè latte - na mlýnku káva
z liberecké pražírny **Nordbeans**

Přijďte se podívat, přijďte si něco koupit. A buďte taky Nad věcí.

Poniklá 147 – na návsi

KRAJ

příloha Libereckého kraje
květen 2018

UDÁLOST MĚSÍCE

NOVÁ SILNICE SPOJÍ DVĚ NEJVĚTŠÍ MĚSTA KRAJE

Dlouho očekávané otevření novostavby silnice I/14, severního propojení Jablonce nad Nisou a Liberce, je tady. Řidiči se z jabloneckého Lukášova do libereckých Kunratic budou moci opět projet od 1. června. Od tohoto dne budou na novou trasu převedeny i veškeré autobusové linky veřejné dopravy, které dosud vedly přes Vratislavice nad Nisou.

Foto: archiv ŘSD Liberec

Novostavba silnice dlouhé 2,6 km bude od června v provozu v režimu předčasného užívání. Za provozu budou dokončeny práce na zhruba kilometrovém koncovém úseku u Lukášova. Řidiči se proto žádné další celkové uzavírky silnice obávat nemusejí. Od prosince pak bude zahájen roční zkušební provoz, během kterého se provede měření hluku, vyhodnotí se bezpečnost a plynulost silničního provozu a také funkčnost odvodnění a jeho účinky na okolí.

Projekt, jehož příprava a následná realizace trvala více jak dvacet let, stál přes půl miliardy korun. Jeho projektantem byla skupina společností Valbek EU, investorem Ředitelství silnic a dálnic České republiky a zhotovitelem firma M-silnice. Nová silnice má oproti původní silnici III. třídy výrazně lepší směrové a výškové parametry, kategorií šířku 11,5 metrů s celkovou délkou 2646 m. Ve směru na Jablonec nad Nisou bude stoupací pruh v délce 837 m. V začátku úseku trasa navazuje na již dokončenou přeložku silnice I/14 Liberec-Kunratická

v oblasti sídliště Kunratická. Celá stavba končí v ulici Československé armády v Jablonci nad Nisou novou okružní křižovatkou.

Samotná rekonstrukce byla zahájena 2. března 2016. Předcházela jí rozsáhlá příprava stavby zahájená před více jak dvaceti lety v roce 1996 posouzením EIA, v roce 2007 pak bylo vydáno územní rozhodnutí, v roce 2014 se podařilo schválit investiční záměr, získat stavební povolení a zahájit výběr zhotovitele. Je to ukázka toho, jak dlouhou dobu může vznik takových investic trvat. Pro konečné povolení užívání silnice bylo nezbytné, aby byly provedeny hlavní mostní prohlídky, úsek silnice byl opatřen dopravním značením a povrch vozovky umožňoval bezpečný provoz. Naštěstí nedošlo k žádným neočekávaným problémům a podařilo se dodržet naplánovaný harmonogram prací. Část nové silnice I/14 od napojení v Kunraticích až po křižení s Janovskou ulicí směrem do Jablonce nad Nisou je...

(pokračování na str. 4)

NA KRAJI

KŘIŽANY, SEMILY A TURNOV ZVÍTĚZILI V KRAJSKÉM KOLE ZLATÉHO ERBU

V jubilejním dvacátém kole soutěže Zlatý erb 2018 o nejlepší webové stránky a elektronické služby měst a obcí byly v krajském kole nejspěšnější Křižany, Semily a Turnov. Celkem se do krajského kola zapojilo dvanáct měst a obcí. Jejich weby a elektronické služby posuzovala porota sestavená Libereckým krajem ve třech kategoriích. Nejlepší webovou stránku obce mají Křižany, nejlepší webovou stránku města mají Semily

Zástupci vítězných měst si převzali ocenění při ceremoniálu na krajském úřadu. Foto: J. Appeltaufer.

a v kategorii Smart City a nejlepší elektronická služba zvítězil Turnov. Tři vítězná města reprezentovala Liberecký kraj také v celostátním kole.

POŽÁDEJTE SI O PENÍZE NA NOVÝ KOTEL!

Liberecký kraj dosud nevyčerpal finanční prostředky v rámci vyhlášeného programu Kotlíkových dotací v LK II., je tedy možné stále žádat o peníze na nové kotle či tepelná čerpadla. Výměnou starého kotle 1. či 2. emisní třídy za nový zdroj teplotního vytápění získáte až 120 tisíc korun, občané žijící v oblasti se zhoršenou kvalitou ovzduší pak dostanou bonus navíc 7 500 Kč. Bližší informace naleznete na webové adrese www.dotace.kraj-lbc.cz/kotlikove-dotace, případné dotazy směrujte na tel.: 485 226 579 či e-mail: kotliky@kraj-lbc.cz.

MUZEJNÍ NOC POD JEŠTĚDEM 2018

Liberec, Jablonec nad Nisou, Vratislavice nad Nisou – tři města, osm institucí, jedna velkolepá akce. Muzejní noc se bude letos konat v pátek 18. května v areálu Severočeského muzea, Galerie Lázně a Technického muzea v Liberci, v Muzeu skla a bižuterie v Jablinci nad Nisou a v rodném domě Ferdinanda Porscheho a Automuzeu ve Vratislavicích. Již tradičně si mohou návštěvníci od šesti hodin do půlnoci prohlédnout galerii i muzea. Bohatý kulturní program se nebude odehrávat pouze uvnitř institucí, ale také v jejich okolí. „Letošní ročník se

koná v duchu první republiky. Návštěvníci, kteří přijdou v prvorepublikových kostýmech, se mohou zapojit do soutěže o ceny,“ uvedla Květa Vinklátová, členka Rady Libereckého kraje. Vstup je zdarma. Bližší informace můžete sledovat na: facebook.com/events/2321461128080247.

BUDOVA KRAJSKÉHO ÚŘADU OPĚT SVÍTILA MODŘÍ

Budova Krajského úřadu Libereckého kraje se v noci z 2. na 3. dubna již potřetí zahálila do modrého světla. Vyjádřila tak podporu Světovému dni porozumění autismu, který od roku 2008 vyhlašuje Organizace spojených národů. V letošním roce proběhl osmý ročník této kampaně a jako v předchozích letech ji opět provázela modrá barva, která je symbolem komunikace a sebevyjádření. Celá akce, která probíhala v měsíci dubnu, byla zaměřena převážně na realizaci uceleného programu osvětových, vzdělávacích a kulturních aktivit, jež napomáhají informovat veřejnost o poruchách autistického spektra. Jejím dalším cílem bylo klást důraz na fakt, že lidé s autismem mají možnost se plnohodnotně zapojit do společenského života.

ZKONTROLUJTE SI CESTOVNÍ DOKLADY VČAS

V době přípravy na dovolenou bychom neměli zapomenout na kontrolu cestovních dokladů. Kromě kontroly jejich platnosti bychom také měli zjistit, na jaké doklady můžeme do vybrané destinace cestovat, zda s občanským průkazem (v rámci tzv. Schengenu), anebo s cestovním pasem. Nezapomínejme, že nelze cestovat s dítětem, když ho máme „pouze zapsané“ v pasu. Od roku 2012 musíme mít každé dítě vlastní cestovní doklad. Pozor, v některých destinacích hraje roli i to, jak dlouho bude náš pas ještě platit. Například v Egyptě – pas musí platit ještě 6 měsíců po naší návštěvě. Základní info k cestování po světě je zde www.mzv.cz/jnp/cz/encyklopedie_statu. Pokud potřebujete nový doklad, na nic nečekejte a podejte si žádost na kterémkoli obecním úřadu obce s rozšířenou působností. V letní sezoně totiž bývá čekací lhůta k podání žádosti poměrně dlouhá. Od 1. 7. 2018 se mění doba vyřízení a s tím je spojena i výše správních poplatků. Více informací najdete na www.kraj-lbc.cz/zkontrolujte-si-vcas-pred-dovolenou-cestovni-doklady-n839432.htm. ←

KRAJŠTÍ ZASTUPITELÉ

K VĚCI

Slavíme Den matek?

LENA MLEJNKOVÁ (SLK)

Den matek v naší rodině slavíme tradičně. Moje děti obvykle vyrobí nějaký dárek ve škole, a těší se, jak mě překvapí. Je to moc hezký svátek, který nám připomíná matky a mateřství. Každou maminku potěší, když dostane kytičku nebo nějaký dárek od dětí, které si vzpomenu v tento hezký sváteční den.

RADKA LOUČKOVÁ KOTASOVÁ (ANO)

Ano, slávím. Snažím se nezapomenout a pravidelně v tento den (ale i nejen v tento den) donést kytičku svojí mamince s díky za vše, co pro mne udělala a stále dělá. A pak si užívám jako matka i poděkování od svých dětí.

JAN KORYTÁŘ (ZPLK)

Na den matek zahnal bych do jatek všechny fotky neplatiče. Co to, sakra, je, kleju skryté, neplatit na vlastní dítě? A ty, co dítě zapřeli, ty bych zavřel do cely. Ať poznají, ti ubožáci, že tohle se nevyplácí.

JURAJ RANINEC (ODS)

Den matek slavím, považuji ho za připomenutí tradiční rodiny a nezámenitelné role ženy. Oslava mateřství podtrhuje hlavní smysl naší existence: dávat nový život a zachovávat jej jako naději pro budoucnost.

ROMANA ZATECKÁ (ČSSD)

Snažím se udělat mamince hezký den nejen na Den matek. Kytičky i drobné dárky jí ráda nosím průběžně, protože k poděkování mamince je vhodný každý den v roce, nejen když kalendář zavěsí.

RADOVAN VÍCH (SPD-SPO)

Den matek každoročně slavím. Je to jedna z mála příležitostí, kdy mohou děti vyjádřit své matce poděkování za svůj život a výchovu v dětství.

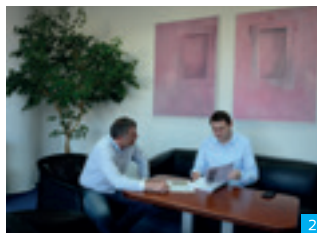
PAVLÍNA NOVÁKOVÁ HRABÁLKOVÁ (KSCM)

Ano, slavíme doma tento svátek. I když dostávám drobné dárky od syna každý měsíc, tak v loňském roce jsem ke Dni matek obdržela vlastnoručně vyrobené srdíčko a malou kytičku v květináči. Uvidíme, čím mne překvapí letos. ←

Další názory zastupitelů si můžete přečíst na liberecky-kraj.kraj-lbc.cz/zastupitelstvo

1 | Roman Lenner je jedním ze zakladatelů projekční firmy s téměř třicetiletou tradicí. Foto: Andrea Pulková.
2 | Při jednání s hejtnanem Libereckého kraje Martinem Pátou. Foto: Andrea Pulková.

OSOBNOSTI KRAJE

ROMAN LENNER

Předseda představenstva a generální ředitel skupiny společností VALBEK-EU, která se téměř třicet let zabývá projektováním pozemních komunikací, mostů, tunelů, kolejové dopravy, vodohospodářských staveb a pozemních staveb. Dále se zaměřuje na geodetické práce, ekologii a ekologické služby, geologii, techniku a sanace, dopravní inženýrství, vizualizace, řízení a realizace projektů, inženýring, technické dozory staveb a stavební výrobu.

Prvního června se po téměř dvou letech uzavírá opět otevře nově zrekonstruovaná silnice první třídy mezi Kunraticemi a Jabloncem nad Nisou. Stavba byla provedena dle návrhu vytvořeného vaší firmou. Jak jste spokojen s její realizací?

O kapacitní propojení Liberce s Jabloncem jsme se snažili již od devadesátých let minulého století. Spolu s investorem ŘSD jsme vyprojektovali a se stavebními firmami postavili první úsek Liberec-Kunratická, který výrazně obohatil silniční síť v Liberci a odlehčil dopravě v centru města. Současná stavba je pokračování z Kunratic do Jablonce a zcela určitě změní i poměr intenzity dopravy v Jablonci. Toto byl cíl Ředitelství silnic a dálnic v Liberci. Stojí ještě za zmínku, že stavba komunikace mohla být realizována již o řadu let dříve, ale postoje jablonecké radnice spojují brzdlily. Výrazně stavbám pomohlo až teprve vedení radnice v posledních letech. Stavba probíhá naprosto standardně, výhodou je uzavření provozu na přilehlých komunikacích a kvalita odvedených prací je velmi dobrá. Trio stavební firma M-silnice, projektant a ŘSD spolupracují velmi odpovědně a efektivně, a to i přes extrémní

klimatické a provozní problémy, které na této stavbě jsou.

Jak těžké bylo navrhnout takovou stavbu, setkali jste se s nějakým zásadním problémem při tvorbě plánů? Jak vlastně probíhá realizace takového projektu, než se začne stavět?

Jak jsem již uvedl, celá propojka se rodila téměř 20 let a provázela ji řada problémů jak na úrovni měst, tak na úrovni občanských aktivit. Problémy s výkupy pozemků a problematika získání stavebních povolení trvala dvakrát déle než samotná stavba, a to je v současné době velmi dlouho. Nutno podotknout, že řada staveb, které připravujeme, trvá ještě o dalších 5–10 let déle. Země potřebuje infrastrukturu, jinak i náš kraj bude dlouhodobě neschopný konkurence. Je třeba si tato fakta uvědomovat a politickým tlakem zrychlit přípravu těchto strategických komunikací.

Setkali jste se v průběhu rekonstrukce s nějakým problémem, který by vyžadoval úpravu stavebních plánů?

Vzhledem ke kvalitním průzkumům, přístupu investora a znalosti prostředí tato stavba nikoho nepřijemně nepřekvapila, běžela v normálních stavebních kolejích se všemi drobnostmi a úpravami, které vždy tyto investice přinášejí.

Jméno vaší firmy stojí v Libereckém kraji již za mnoha projekty, má rekonstrukce silnice Kunratic Jablonec nad Nisou pro společnost nějaký zásadní význam?

Určitě pro naše kolegy inženýry ano. Profesní radost z realizace takového projektu je pro nás vždy výzva posunout kvalitu, technologii

dále, poučit se z nedostatků, naplánovat lepší, směřující a odvážnější konstrukce a posunout české inženýrství vpřed. Rozsah takovýchto projektů nám umožňuje se naučit, poučit a lépe realizovat další výzvy.

Působíte v projektové firmě s více jak dvacetiletou tradicí, bylo projektování od začátku vaší životní profesí?

Ano, v roce 1982 jsem nastoupil do firmy Pragoprojekt, kde bylo mým úkolem projektovat místní konstrukce. Byla to jedna z předních českých projekčních kanceláří a dodnes si udržuje vysokou úroveň. V roce 1990 v souvislosti se sametovou revolucí se moje životní cesta začala ubírat směrem k firmě Valbek. V roce 2020 oslavíme 30. výročí založení firmy, takže tím, čím jsem, jsem rád. Bohužel už se ale věnuji spíše vedení firmy, než projektování staveb. Rýsovací prkno, dnes monitor počítače, mi ale hodně chybí. Život však jde dál.

Čeho byste ještě ve své profesi chtěl dosáhnout?

Cílem našeho snažení je vybudovat respektovanou projekční firmu, která působí nejen na středozápadních trzích Evropy, ale chce expandovat i na trhy třetích zemí. Chceme být komplexními inženýry respektujícími potřeby civilizace a jejich sladění s udržitelným rozvojem společnosti a přírody. Osobně jsem dosáhl met, o kterých se mi v roce 1990 ani nesnilo, a jsem rád, že společenskou změnou jsem dostal šanci plnit si vlastní ambice, a chci v tom i nadále pokračovat. Je skvělé něco budovat, ale ještě lepší je své hmotné výsledky s pýchou předat dalším generacím. ←

Autorka rozhovoru: Květa Šírová

- 1 | Při rekonstrukci silnice bylo nutné vybudovat několik mostů. Foto: archiv RSD.
- 2 | Stavba jednoho z mostů. Foto: archiv RSD.
- 3 | Nové clony znatelně sniží hluk ze silnice. Foto: archiv RSD.

(pokračování z titulní strany)

...v předčasném užívání již od prosince loňského roku. Do konce května letošního roku byla kompletně dokončena přeložka ke křižovatce s Lučanskou ulicí. Zbýlý úsek po okružní křižovatce v Lukášově už bude dokončen za provozu. Na tomto úseku, na kterém budou prováděny dokončovací práce zejména mimo vozovku silnice, bude ale snížena rychlost.

Dokončení silnice I/14 znamená pro Liberecký kraj kvalitní dopravní spojení mezi oběma největšími městy kraje. Nová komunikace převezme veškerou dopravu z původní silnice III/29024 a převážnou část ze stávající silnice I/14 přes Vratislavice nad Nisou. Je tím tak zajištěno komfortnější spojení oblastí Jizerských hor a Krkonoš se severozápadní částí republiky. Silnice nezasahuje a ani žádným způsobem neovlivní Chráněnou krajinnou oblast Jizerské hory. Vzhledem k tomu, že na minulou silnici neexistovala žádná ochrana obytných domů proti hluku, bude hlučnost po dokončení stavby výrazně snížena. Silnice je vedena v místech, kde se nepředpokládá zvýšený pohyb osob kromě dvou míst – autobusová zastávka u Novoplastiku a okružní křižovatka v Lukášově. Proto mají nástupiště u Novoplastiku bezbariérový přístup, jsou opatřena signálními a varovnými pruhy. Silnici je také možné podejít podchodem. Chodců budou užívat také přechody u okružní křižovatky na Lukášově, kde budou sníženy obrubníky a vyznačeny signální a varovné pásy.

Trasa přeložky v převážné délce sleduje silnici III/29024. Pouze před

Jablonec nad Nisou je napřímena mimo stávající serpentiny. Trasa je vedena převážně volným terénem, jen částečně prochází rozptýlenou zástavbou rodinných domků. Trase musely ustoupit čtyři domky a náletová zeleň. Minimální poloměr směrového oblouku je 325 metrů, maximální podélný spád 6,9 %. Rekonstruovaný úsek obsahuje tři úrovně křižovatek s napojením do stávající zástavby, v Lukášově je pak vybudována okružní křižovatka s vnějším poloměrem 27,5 metru. Silnici také doplnily chodníky v prostoru Kunratic, které umožní pěší spojení obou částí Kunratic, s využitím podchodu. Součástí stavby jsou i dva 140 metrů dlouhé mosty přes údolí, jeden most přes přeložku silnice I/14 a přeložky inženýrských sítí. Do stavby byly zahrnuty také náhradní vodní zdroje pro obytnou zástavbu. U firmy Novoplastik byla zrekonstruována otočka autobusů včetně zastávek. Zhotovitel stavby nechal vypracovat hlukovou studii, která ukázala na nutnost vybudování šesti hlukových clon výšky 2,5–3,5 metru na hlavní trase. Clony zajistí znatelné snížení hluku ze silnice.

Pozitivní zprávou je i to, že stavba nijak nezasáhla ani neovlivnila Chráněnou krajinnou oblast Jizerské hory. Přibližně 600 metrů od silnice I/14 se nachází přírodní památka Lukášov, která nebyla stavbou nijak ovlivněna. Jediné, čeho se stavba v rámci životního prostředí dotkla, je nadregionální biokoridor, který vede přímo přes frekventovanou silnici III/29024. ←

Text: Květa Šírová

DATA O STAVBĚ

NÁZEV STAVBY
I/14 Kunratic – Jablonec n. N.

MÍSTO STAVBY
Liberecký kraj

KATASTRÁLNÍ ÚZEMÍ
Kunratic u Liberce, Lukášov

HLAVNÍ TRASA
délka: 2 514 m
kategorie: S 11,5/70
plocha vozovky: 32 330 m²
počet stavebních objektů: 62

MOSTNÍ OBJEKTY
na silnici I/14: 2
nad silnicí I/14: 1
celková délka mostů: 161 m

PROTIHLUKOVÉ STĚNY
počet objektů: 6 (délka stěn: 808 m)

OPĚRNÉ ZDI
počet objektů: 6 (délka zdí: 680 m)

ÚPRAVY OSTATNÍCH KOMUNIKACÍ
počet objektů: 7
celková délka přeložek: 1 560 m

PŘELOŽKY A ÚPRAVY INŽENÝRSKÝCH SÍTÍ
vodo hospodářské objekty: 4
objekty elektro a sdělovací: 22

CELKOVÝ OBJEM ZEMNÍCH PRACÍ
výkopy: 209 000 m³
násypy: 72 000 m³

KRAJ. Příloha Libereckého kraje. Vychází 11× ročně.

Vydává Liberecký kraj, U Jezů 642/2a, 461 80 Liberec 2. IČ: 70891508. Ev. č.: MK ČR E 21924. Redakční radu tvoří nominovaní zástupci zastupitelských klubů Zastupitelstva LK a Krajského úřadu LK, předsedkyní je Květa Šírová. Redakce: media@kraj-libc.cz, tel: +420 485 226 111.

Číslo 5/2018 vyšlo 2. května 2018, uzávěrka byla 13. dubna 2018.
magazin.kraj-libc.cz www.facebook.com/krajlk

POHÁDKOVÝ LES 2018

Milé děti, letos ožije ponikelský luh kolem fotbalového
hřiště Na Kozinách pohádkovými postavičkami
v sobotu 23. června po 13. hodině!

Dne 28. května bude na internetových stránkách
obce Poniklá: www.ponikla.cz spuštěn
přihlašovací formulář pro děti do 9 let, ve kterém
si budete moci přímo zvolit čas, kdy se vydáte na
pouť za tajemnem.

Ve skupince vás bude vždy patnáct, vezměte si
s sebou jako doprovod třeba rodiče i starší kamarády
(ti se nepřihlašují).

Skupinky budou vycházet vždy po osmi minutách, takže
budete dopředu přesně znát čas, kdy na vás přijde řada.

Jiná forma přihlášky, než prostřednictvím
internetu, není přípustná. Kdo nemá možnost
brouzdat po internetu, nepláče! Pošle své rodiče nebo
prarodiče na OÚ Poniklá, kde je připraven nejen
počítač, ale i ochotná pomoc.

Přijďte, bude legrace!

TJ Sokol Poniklá

pořádá

Co se děje v sokole? ☺

**Všichni jste srdečně zváni na malé odpolední
posezení s ukázkami cvičení**

Sokolůček, Minipusínky, Pusínky

Sletová skladba Siluety

KDY??? v sobotu **16.6.2018**

KDE??? v tělocvičně ZŠ Poniklá

V KOLIK??? od **17:00 hodin**

**Přijďte podpořit cvičenky a cvičence všech
věkových kategorií!!**